

SAYI:45 1 KASIM 1978 4 LİRA

Çarsaf

CHP-AP diyalogu başladı

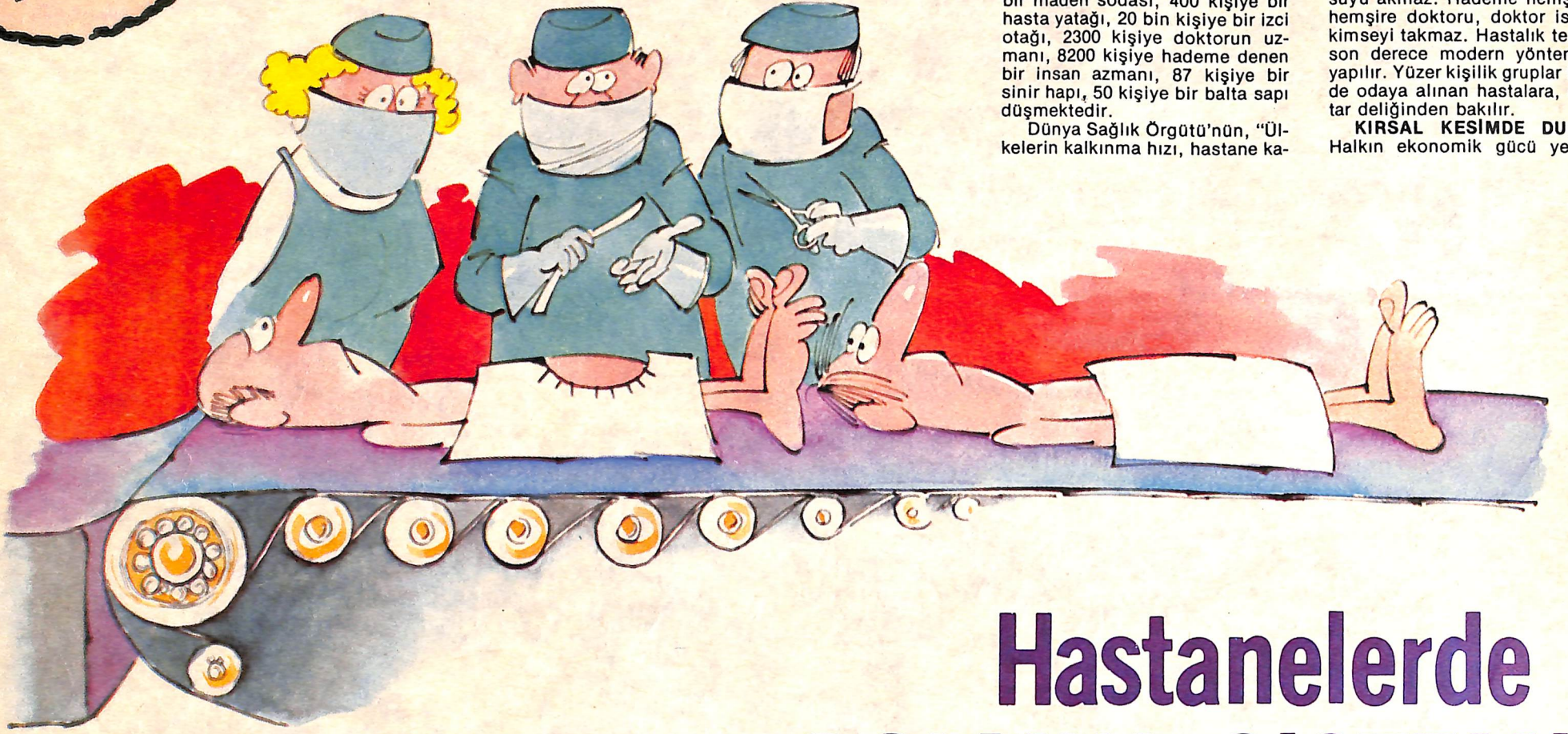
HIH !..
GENEL BAŞKANLIĞI
GÜZELLİKLE ALACAKLARINI
SANDILAR
RAHŞANCIĞIM !..

...VE FENERBAHÇE
SAHAYA ÇIKTI
(ORTA SAYFADA)

Çarşaf SAĞLIK RAPORU

AMELİYATHANEYE YÜRÜYEN
ŞERİT YAPTIRMAMIZ İYİ OLDU...

SAĞLIK konusunu çeşitli yönleriyle ele almadan önce, araç-gereç ve ilaç dökümü yapmakta yarar olduğunu sanıyoruz.

Bugün yurdumuzda, 10 bin kişiye bir hastane odası, 90 kişiye bir maden sodası, 400 kişiye bir hasta yatağı, 20 bin kişiye bir izci otağı, 2300 kişiye doktorun uzmanı, 8200 kişiye hademe denen bir insan azmanı, 87 kişiye bir sinir hapi, 50 kişiye bir balta sapı düşmektedir.

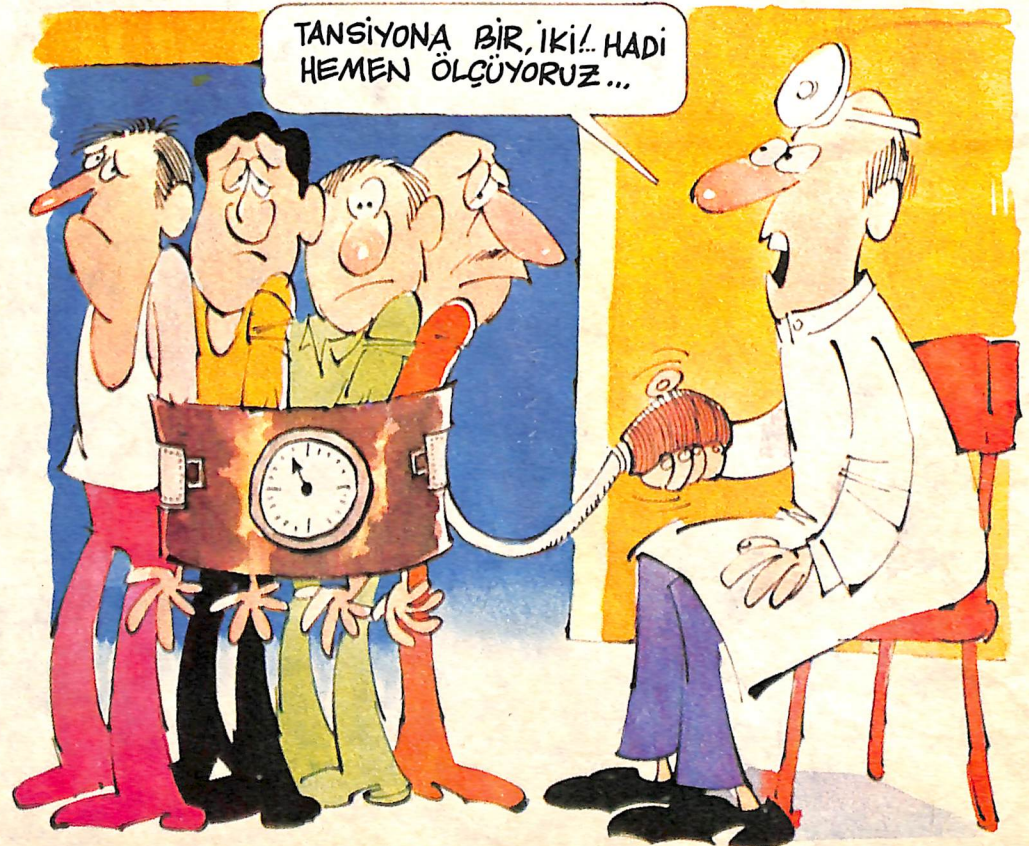
Dünya Sağlık Örgütü'nün, "Ülkelerin kalkınma hızı, hastane ka-

pılarındaki kuyruklardan anlaşılır" deyişine sadık kalırsak, yukarıdaki rakamların yetersizliği kendiliğinden ortaya çıkar.

HASTANELERİN DURUMU:
Hasta sayısını hızla artırmaya son derece uygundur. Işığı yanmaz, suyu akmaz. Hademe hemşireyi, hemşire doktoru, doktor ise hiç kimseyi takmaz. Hastalık teşhisi, son derece modern yöntemlerle yapılır. Yüzer kişilik gruplar halinde odaya alınan hastalara, anah-tar deliğinden bakılır.

KIRSAL KESİMDE DURUM:
Halkın ekonomik gücü yetersiz

Hastanelerde DOLMUŞ SİSTEMİ uygulanırsa...

olduğundan, kıyamaz parasına. Doktor, ebe, hemşire gibi kimse-leri hiç sokmaz dünya ile ahret arasına. Yaşayacağı kadar, yaşar, göreceği kadar görür, tıbbın yar-dımı olmadan da ölür.

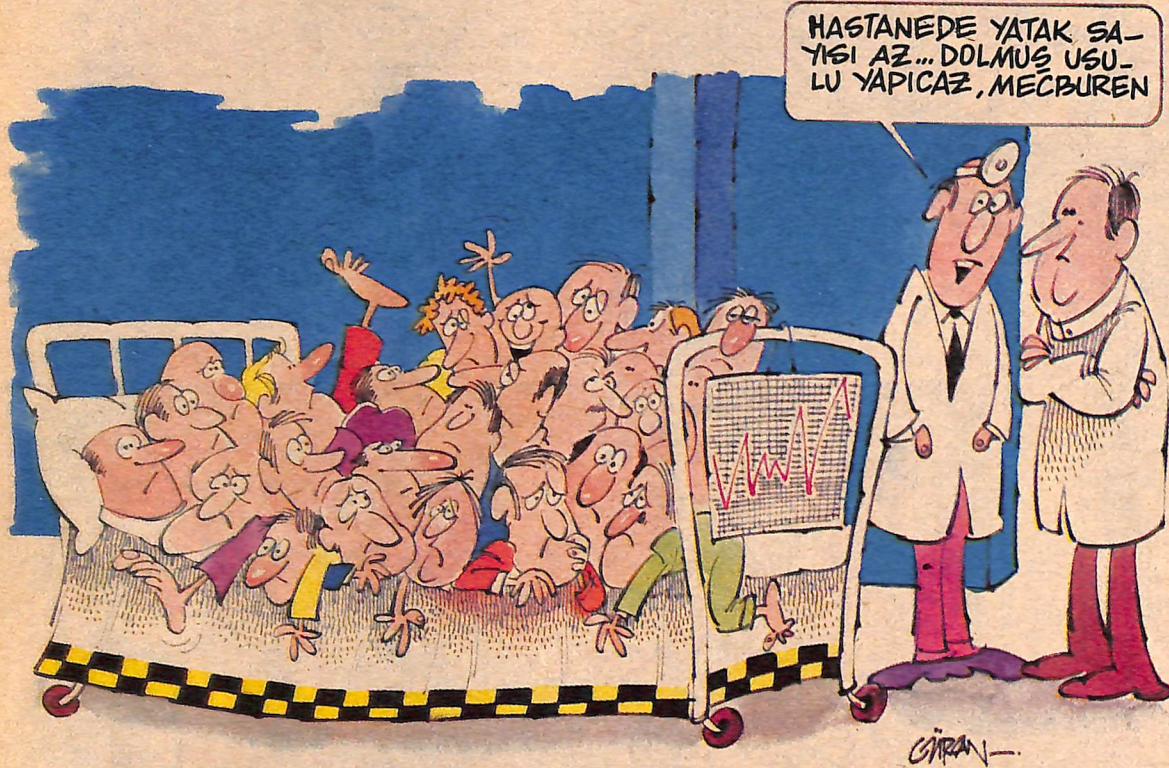
SAĞLIK OCAKLARI: Ücretsiz çalışır. Personeli orucu ramazan-dan başka, üç aylarda da tutmaya alışır. Bilgilidirler. Kazara yolu düşen hastayı tepeden tırnağa so-

yarlar, kaşınana kuduz, ısırana uyuz teşhisi koyarlar.

KENTTE DURUM: Kentli her-şeyi devletten beklemez. Hükü-metin derdine bir dert daha ek-lemez. Açıkta satılan yiyeceklerle yumularak, mikroplu suları içerek kanalizasyonların döküldüğü kıy-lardan denize girerek, kendi ça-basıyla hastalık mikrobunu kapar.

SONUÇ: Halkın yüzde sekse-

ninin dışından, yüzde doksanınin işinden, yüzde 70,6'sının cinsel organından, yüzde 52'sinin de ya-tağından yorganından şikâyetçi olduğu bu düzende dolmuşçulu-ğun, hafiften alınarak hastanelere uygulanmasının yararları açıkça görülmektedir.

Çarığı ters giyenler

ÇETİN EMEÇ

BESBELLİ, istemiyorlar... Ön planda, kendilerin-den başkası olsun istemiyorlar... Dediğim de-dik, çaldığım düdüğü politikasına bir ortak çık-sın istemiyorlar... Bırakınız bugünü, yarın bile liderlik bay-rağını teslim alabilecek nitelikte bir kişinin portresi belirlensin istemiyorlar...

İstemeyenler mi kim? Kim olacak, Süleyman Bey ile Hoca... Ama, belki de, halef yetiştireyim derken, teker meker devrilen İnönü'nün durumuna düşmek istemiyorlar...

O İnönü değil mi ki, çok partili rejimin temellerini atma uğruna, iktidardan alaşağı olmuştur. Parti bay-rağını teslim edecek emin eller ararken, kendisi ayazda kalmıştır...

Tarihten ders almamaktaki inadiyla ön yapan Süleyman Bey, Allah için, bu konu-da tanık olduğu her olaydan, kendine pay süzmeyi bilmiştir... Onun gibi, Hoca da...

45

DOĞU kökenli, ama bırakınız karısını, peltek diliyle alafangalılığına alafan-galık katan Kâmrân İnân'ın, Çoban Sülü'yü hiç zorlamayacağı baştan belliydi. Ama, bir sıkımlık can halinde, sabun köpüğü ka-dar bile hükmü olmayacağı da mı belli?

Korkut Özal'ın da bütün başarısı kong-rede, iki arkadaşıyla Hoca'nın listesini del-mesi olmuştur. Ya sonra?... Sonrası ortada... Koca Öcal, Allahlık MSP'nin içinde bile kızakta...

Bir parti çatısı altında yönetimi eleştirmek, o par-tinin başkanlığına aday olmak, demokrasi gereğidir... Ama işte: Aday olayım derken, tu-kaka olursunuz... Hain gözüyle görölürsünüz... Eğer, hesaplarınız da tutmamışsa, tasfiyeye uğrarsınız...

Boşuna "Veyl mağluplara" dememişler... Siz, ye-nikliğiniz içinde yalnızlığa terk edilirken; ötede, ala-vere, dalavere, cambazlık ve perendebazlık da olsa, kazanılan zaferin alkışlandığını görölürsünüz... Hem de, bir politika tekelinin kurulma tehlikesine rağmen.

TEKEL olan yerde, rekabet yok demektir... Re-kabetin olmadığı yerde de ilker değil, keyifler egemendir... Fiyatsa, fiyatı keyifler ayarlar... Mal ni-teliği ise, onu da keyifler belirler...

Seçenek olanağı kalkmıştır. Size ne sunarlarsa, onu alırsınız...

Tütün yerine çöp, Tekel sigarasından mı çıkıyor?... Aynı Tekel; rakı, votka şişesinin içinde, ispir-to da mı sokuşturuyor?... Süleyman Bey'li AP'de, Hoca'lı MSP'de, aynı sürprizlere kendinizi hazırlaya-caksınız. Ve, onların tekeliçi ağızları ne kusarsa, onu yutacaksınız...

TÜRKİYE'de partileri çökerten, bu tekeliçi tutum-lardır işte. Parti yönetiminde köprü başlarını ka-panlar, ömrü billah o yerleri terk etmemek için, çarık-lı-erkânîharplığın tüm oyunbazlığından yararlanırlar. Çörekledikleri koltukta kök salırlar. Onları zorlama umudunu yitirenler de, ya kabuklarına çekilip, silinir giderler. Ya da, başka ufuklara kanat açarlar...

Yeryüzünün hiç bir ülkesinde, partilerin Türkiye'deki kadar doğurgan olmayışı, tekeliçiliğe körükörüne saplanmadıkları içindir...

Oralarda bayrak, el değiştirebilmektedir. Eski lider, yeninin yanında, aynı ölküye hizmetini sürdürmektedir...

Bizde ise, iki rakip, daha mücadele başlarken bir-birine küsmektedir. Küskünlüğün sonucu da, kongre ertesi, görev dağılımı sırasında su yüzüne çıkmak-tadır. Bir tarafın; kapıcılıktan başkanlığa kadar, her kademeyle el atmasıyla... Öteki tarafınsa; bir örümcek ağı, ya da bir toz birikintisiymiş gibi, avensiyile bir-likte, ayakaltından bile silinip süpürülmesiyle...

Oysa, Ecevit'in partisinde genel başkanlığa göz-süzdüğü pekâlâ bilinen Deniz Baykal'ın, bir bakanlık koltuğu işgal etmesi anlamlıdır. Demokratik savaşı-ma saygı yönünden de, şapka çıkarttıracak bir dav-ranış...

Tekeliçilik için, kapitalist sistemin karalarından bi-ridir derler... Sosyalist düşüncenin de, boy hedefle-rinden biri...

Şu, tarz farkı bile, bizdeki partiler yelpazesinde, herkesin yerini, etiketini belirlemiyor mu? Ve; Ecevit ile partisinin, tüm hatalarına rağmen, hâlâ şansını ko-rumadaki hikmeti, onların çağdaş tutumunda aramak gerekmiyor mu? Ötekilerin de bir türlü iade-i itibar edememelerinde, çağdışı ayakoyunlarının hiç payı ol-muyor mu?...

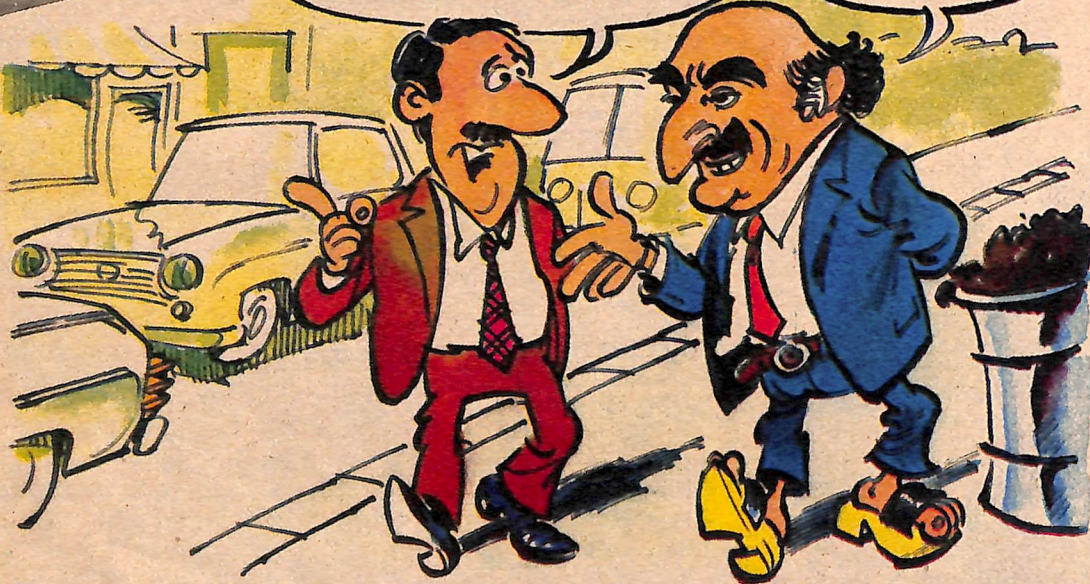
**ERDEMİR
ECEKEŞ**

**SÜPER
LİDER
EKONOMİST**

KİMLİĞİ:
Dört liderin harmanından meydana gelmiştir.
Enseyi Demirel, burunla bıyığı Ecevit, kaşla gözü Türkeş, takunyalı ayaklarını Erbakan hiçbir ücret istemeden vermiştir. Bu parçalara, dayanıklılığı kanıtlanmış vatandaş vücudunu da kattık, milli birliği sağlayacak Süper Lider'i yaptık.
Ve altı okka yaptığımız gibi, sorunların içine attık!

**SAYIN ERDEMİR ECEKEŞ !..
PARAMIZI , NERDEYSE 24 SAATTE
BİR AYARLAYACAKLAR...
SİZ NE DİYORSUNUZ?..**

**FENA MI !..
24 AYAR PARA
OLUR İŞTE...**

Çarşaf

HAFTALIK GÜLMECE DERGİSİ

Hürgün Gazetecilik ve
Matbaacılık A.Ş. adına sahibi:
EROL SIMAVİ

Sorumlu müdür: ÇETİN EMEÇ

Cağaloğlu, Mollafenari Sok. No: 30-32 İSTANBUL
Telefon: 28 68 75

Hürgün

Bastıldığı yer:
Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve Gazetecilik A.Ş.

YURT İÇİ ABONE ŞARTLARI

3 aylık 53.30 TL.
6 aylık 106.60 TL.
1 yıllık 213.20 TL.

ORTADA ben... Her iki yanımdakiler, anamla - babam. "Göreceksin hanım, bu çocuk ilerde milliyetçi bir genç olacak!" diye diye, göçtü gitti adam!

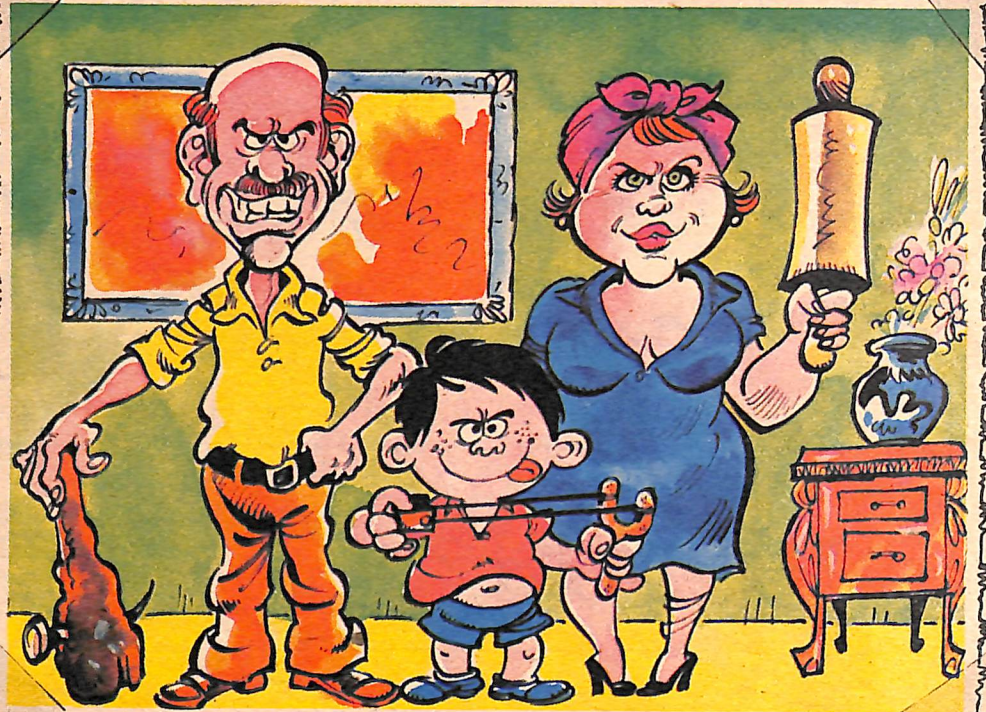
On yıl sonra... Bizim evin bodrumunda, partinin gençlik örgütünü kuruyoruz. Genel Merkez'den gönderilen demirbaş silâhlarla, "Temizlenecekler" listesindeki vatan hainlerini vuruyoruz. Yanımdaki Hulâgu, havan topunun başındaki Cenk... Başkanımızın ipi, kuşağına denk! Cevriye ile... Fotoğraf makinasının otomatığını kurduk, yatakta poz verip durduk. Biraz sonra tabancamı çekeceğim... Cevriye'yi fetih eylemine geçeceğim. Bombayı vapur iskelesine attığımız, ortalığı birbirine kattığımız an: Yerde yatan olay kurbanlarını tanımlıyorum. Ayaktakiler, ben, Miço, Bilâl... Eyvah! Polisler evi sardı, silâhı çekerek içeri daldı komiser Celâl!

Karikatürler: Sinan GÜRDAGCIK

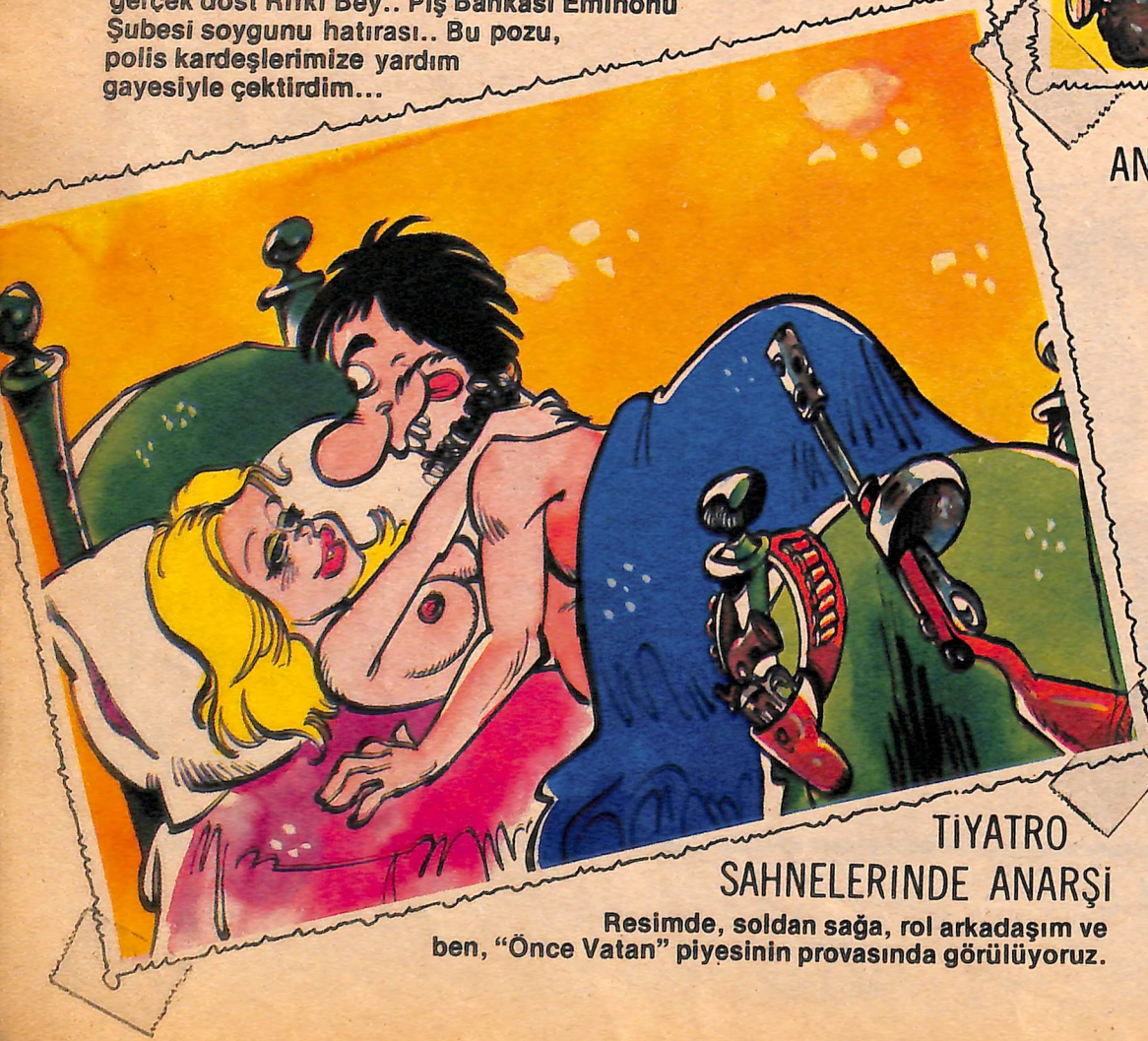
ANARŞİ POZ VERİYOR!

BANKADA ANARŞİ Resimde, ben ve paraları veren değerli veznedar, gerçek dost Rıfkı Bey.. Piş Bankası Eminönü Şubesi soygunu hatırası.. Bu poz, polis kardeşlerimize yardım gayesiyle çekirdim...

KİRA ANARŞİSİ Resimde, soldan sağa, babam, ben ve annem, kirayı arttırmaya gelecek olan ev sahibini beklerken görülüyoruz.

TIYATRO SAHNELERİNDE ANARŞİ

Resimde, soldan sağa, rol arkadaşım ve ben, "Önce Vatan" piyesinin provasında görülüyoruz.

UCUZLUĞUN GELİŞİ, KANDİLLİ RASATHANESİ'NDEN İZLENİYOR

İLGİLİLER, altı ay sonra ucuzluğun yurdumuza geleceğini müjdelerken, "Hangi yönden gelecek?" sorusu ortaya atılmış, geleceği yönü bulmak amacıyla kurulan komisyona, çok sayıda bilim adamı katılmıştır.

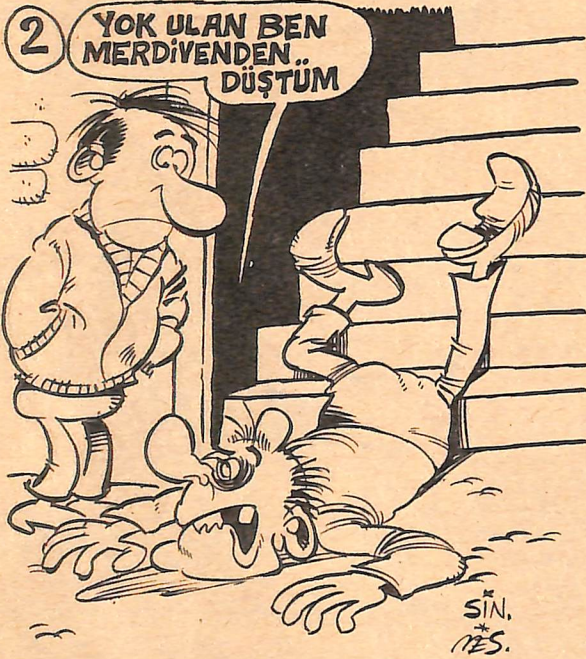
Gözlem yeri olarak Kandilli Rasathanesi'ni seçen bilim adamları, el dürbünleriyle çevreyi taramaya, ucuzluğun geleceği yönü aramaya başlamışlardır.

Yalnızca arama işinin bir

kaç yıllık zaman alacağını söyleyen kurul başkanı, şu açıklamayı yapmıştır:

"Kararlıyız, bulacağız. Yalnız, ucuzluğun bize eşkâli verilmediğinden zaman zaman kanıyoruz. Gökyüzünde bir yağmur bulutu görsek, ucuzluğun geldiğini sanıyoruz. Nedir bu ucuzluk? Uçar mı, yüzer mi?.. Sevindirir mi üzer mi? Bilmiyoruz ki.. Ama yine de arıyoruz. Kimimiz yıldızlara bakarak, kimimiz rüyasına yatarak.."

Rumuzların dili

KUP'tu, KIT'ti, OYAK'tı, MEYAK'tı, DISK'ti, MİSK'ti, derken, rumuzlar konuşma dilimize kadar girdi. Artık, "Falan filân beyler. Atılım Projesi'ne karşı bir grup oluşturmuşlar" demiyoruz da, kestirmeden "KAP" (Karşıt projeciler) diyip, çıkıyoruz işin içinden. Ülüs-ça rumuz üretimine hız verdiğimiz şu dönemde gruplaşmak isteyip de, kendilerine uygun bir rumuz bulamayanlara yardımcı oluyoruz.

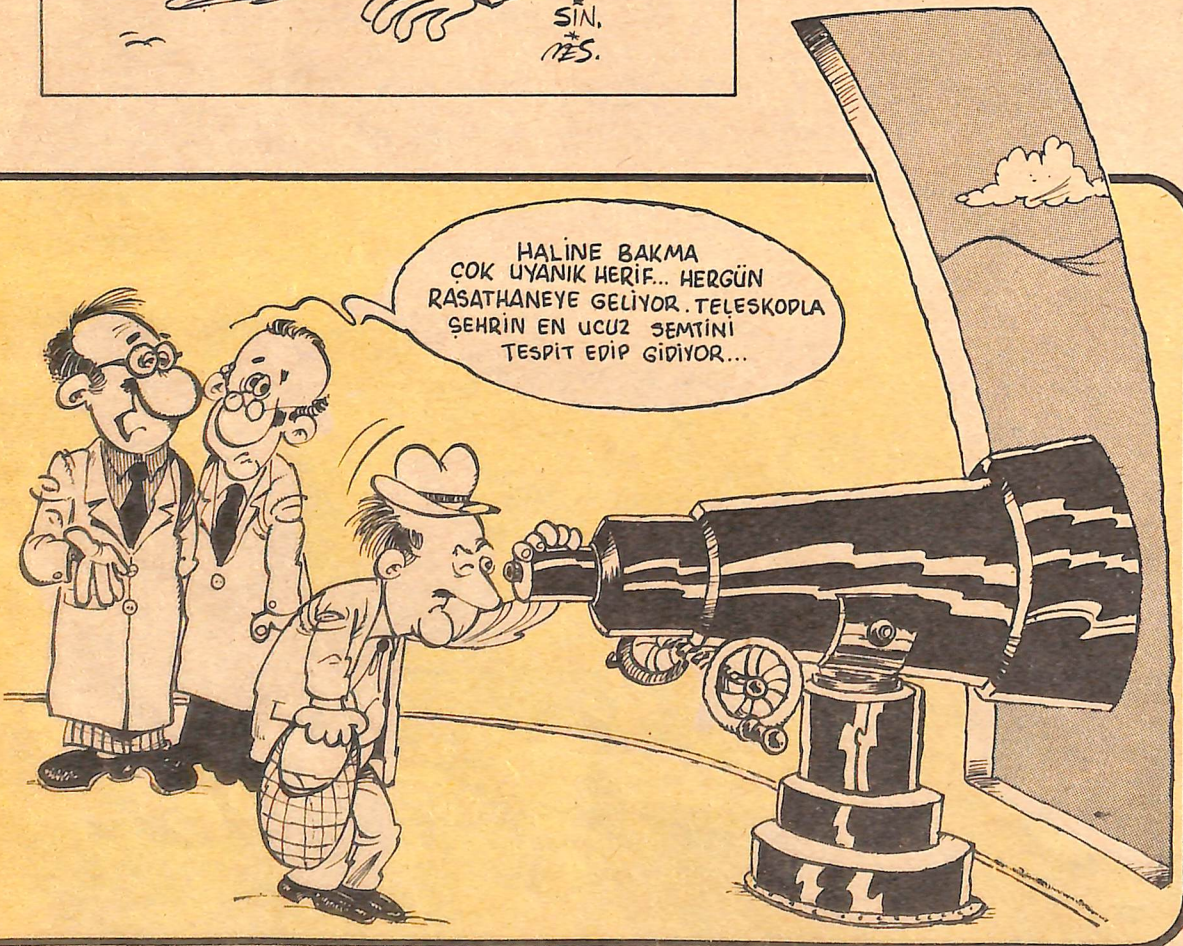
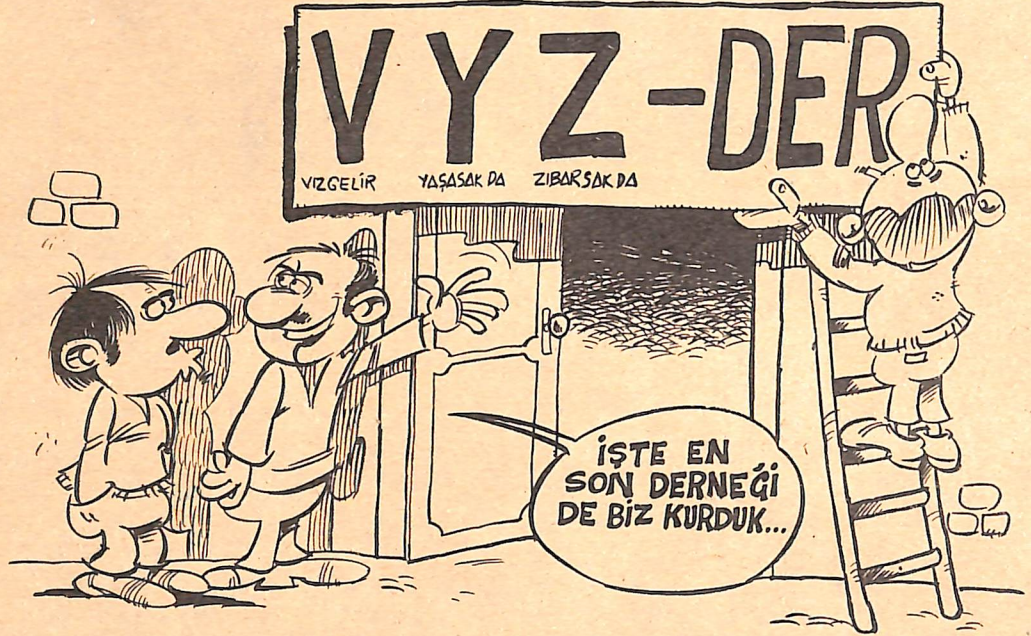
ZAP: Zinde AP'liler... Kafalarını hiç bir soruna yormazlar. Sülû'ye CHP düşmanlığının nereden geldiğini sormazlar. Ayıkların, yol-

luklarını alırlar, ülkede olup bitenlere seyirci kalırlar.

SAP: Sûlaymancı AP'liler. Kendilerini koyun, başlarındakini çoban eylemişlerdir. Gelecek seçimin liste başlarını şimdiden peylemişlerdir.

AMIN: Anahtarlı Maneviyatçı İmanlı Necmettin'ciler. Gövdesi ağır Hoca'ya kananlar... Ağır sanayinin, bu ağır gövdeyle kurulacağını sananlar...

NAH: Nasyonal Alpaslanlı Hareket. Bunlardır MHP'nin temeli. En kestirme yoldan iktidara gelmek için emeli.

Bülent Ersoy, saçlarını erkek gibi kestirdi

NURAN SİRMAN

AP KONGRESİ, dokuz gün önce Ankara'da yapıldı. Ve sonunda, gene Süleyman Demirel ve arkadaşları kazandı. Ama gerçekte, kongreyi Süleyman Demirel ve arkadaşları kazanmamıştı... Türk siyasi tarihi, son yılların en büyük skandalı ile karşı karşıya idi... Neydi bu skandal?.. İşte Çarşaf, bu tarihi olayı, vesikaları ile açıklıyor.

SÜLÜ'NÜN Çarşaf'A KAZIĞI

Güneş TECELLİ

O ne muhteşem manzaraydı. Spor salonuna, salkım saçak insan dolmuştu. Basketbol maçlarının oynandığı zeminde bile en az üç bin kişi vardı. Ve ortalığı "Şapurt şapurt" sesleri kaplamıştı. Herkes birbirleriyle öpüşmekteydi.

Bu hengâme sırasında, gözüm muhteşem bir tarihi kalıntıya takıldı: Bayar, bir iskemleye çökmüştü. Yüzlerce kişi dudaklarını, elinin buruşmuş derisine değdirmek için birbirini çiğnemekteydi. Hemen yanbaşımda, koyu renk üniforma giymiş bi hanım oturuyordu.

"Şehirlerarası otobüs işletmelerinin hostesleri de mi artık parti kongrelerine katılmaya başladılar?" diyecek oldum. Meğer, Nazmiye Hanımımış... Ne kadar da, değişmiş?

Curcuna sürerken, başkanlık divanı kararları almaktaydı. Bu kararlar alınırken, herkes birden parmağını kaldırıyordu. Zaten ortalık öylesine karışmıştı ki, kim delege, kim değil belli değildi. Ayrıca isteyen, yalnız parmağını değil, istediği yerini kaldırılabiliyordu. Ne demokratik kongre değil mi? Derken efendim, alkışlar ve çığlıklar arasında "AP'li parlamenterlerin gerektiğinde sine-i millete dönmesini isteyen" önerge kabul edildi:

Buna, naçizane, ben de parmak kaldırdım. Çok önemli ve de tarihi kararın alınmasında, parmağımın katkısı bulunmanın gururu içindeyken, baktım İspanya'nın ara transferi Osman Kibar, kapıdan tüymek üzere... Hemen yakaladım:

"Nereye beyefendi, dedim... Sine-i millete mi?"

"Hayır Sine-i Melâhat'e..."

"Hangi Melâhat?"

"On sekiz numaradaki Melâhat"

"N'olur, dedim ben de gele-yim..."

Kibarca atlattı:

"Olmaz, dedi. Ben sana son-ra anlatırım"

(Bak Osman abii! Ben hâlâ Spor Salonu'nun kapısında seni bekliyorum. Eğer anlatmazsan sine-i Melâhat'a olup bitenleri, görmüş gibi, aynen yazarım val-la).

Bu sırada koluma birisi yapıştı. Bursa Senatörü Barlas Kuntay, salonda şapur şapur öpüşenleri göstererek:

"İşte, dedi, biz böylesine birbirine kaynaşmış insanların partisiyiz."

"Güzel ama, dedim anlayamadım. Neden herkesin elleri arkasında kenetlenmiş?"

"Kalabalıkta, tedbiri elden bırakmamak gerek"

"O da ne demek?"

"Şapurt şapurt iyi ama, bunun bir de langırt'ı var demek."

Gerçekten çok demokratik bi kongre bu.. Aaa, bi de baktım, karşımda Faik Türün, ne sevimli adam! Bana:

"Sakin ha, deldirmeyin" dedi..

"Evelallah deldirtmem paşam, dedim. Ama siz de dikkat edin"

"Yok canım. Hiç deldirtir miyim?"

"Hani kalabalık çok fazla. Kontrol zor olabilir."

"Elbirliği ile deldirtmeyeceğiz inşallah."

"Tabii paşam! Birlikten kuvvet doğar, deldirtmeyiz."

"Siz nerenin delegesiydiniz. Çok iyi tanıyorum, ama çıkar-tamadım."

Salladım:

"Çankırı delegesiyim"

"Çankırı, delegecek diyorlar"

"Çankırı'lı öyle şey yapmaz."

"Yaparsa Süleyman Bey'e çok ayıp olur. Partiye de, millete de yazık olur."

"Süleyman Bey'e ayıp olur ama millete neye yazık olsun?"

"Süleyman Beyin listesi kazanmalı..listeyi deldirmemeli-yiz. İnancı'lardan tek bir isim

girmemeli, listeyi deldirmemeli anladınız mı?

"Listeyi mi? Anladım paşam. Çankırı'dan yana hiç endişeniz olmasın. Listeyi deldirmeyiz."

Tam bu sırada, listeler dağılmaya başladı. Beyaz renk olanı deldirilmemesi gereken Süleyman Bey'in listesiydi. Pembe renklisini İnancılar yapmışlardı. Hangi liste sandıktan daha çok çıkarsa o taraf kazanacaktı. Bu arada bazı delegeler "Çarşaf listeyi bekleyin!.. Çarşaf liste nerede kaldı?" diye bağırdılar. Hemen benim jeton

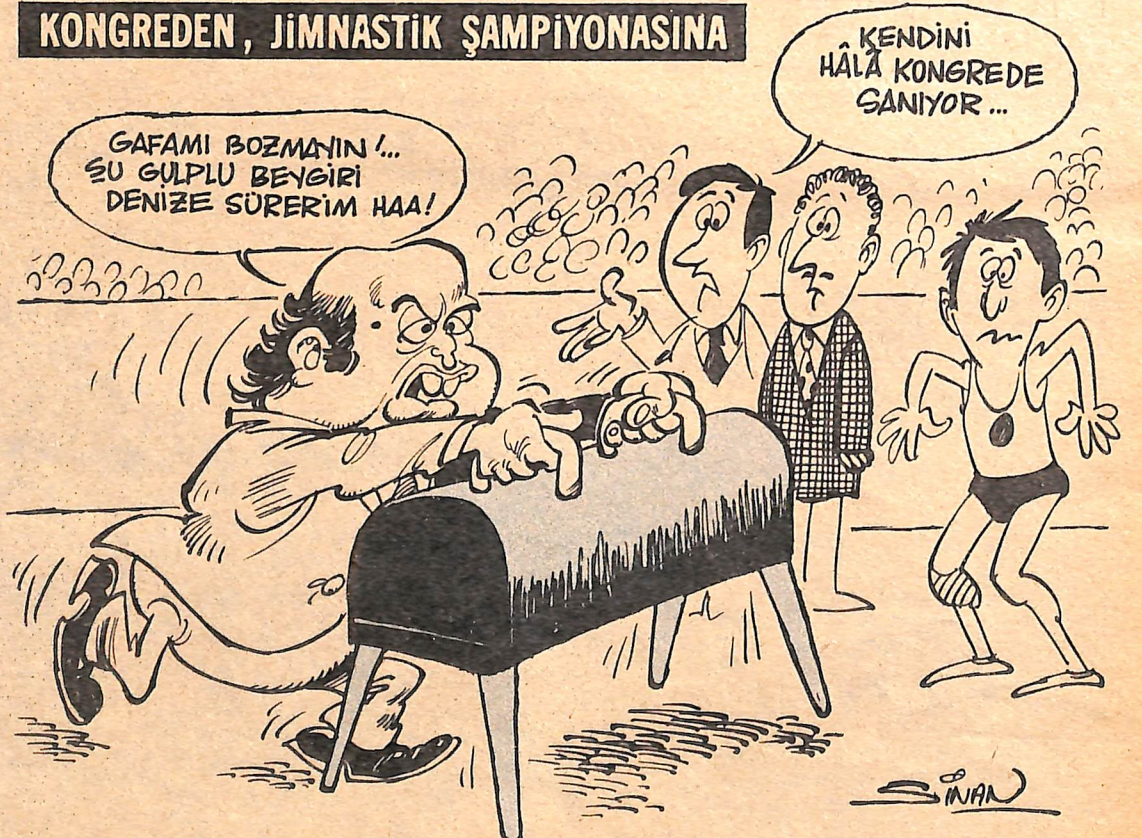
düştü. Demek Çarşaf da bir liste yapmıştı ama Sülûman, bi ayak oyunuyla bizim listeyi hasır altı etmişti.

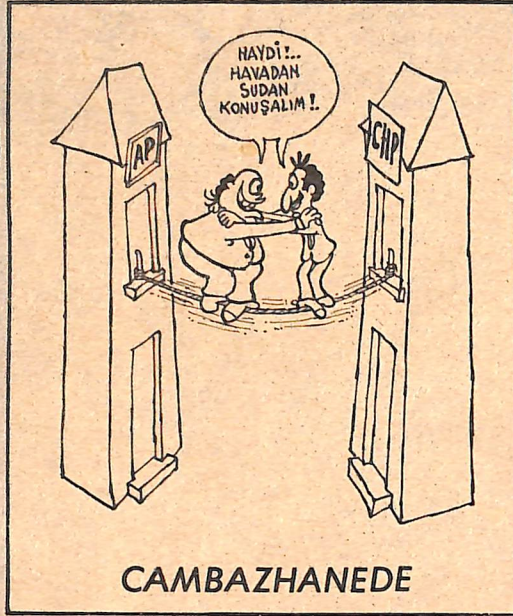
Hemen bi Çarşaf liste yaptım Genel Başkan Ajda Pekkan.. Genel İdare Kurulu üyeleri: Feri Cansel, Mine Mutlu Bülent Ersoy, (eee bin beş yüzden fazla delege var.. Çarşaf'ın listesinde herkesin gönlüne göre biri bulunsun) Sonra, Müjde Ar ve Arzu Okay.. En sona da dansöz, Tamara'nın telefon numarasıyla birlikte açık adresini yazıp listeyi dağıttım. Demirel bile, "Aca-

ba rahmetli Menderes mi salona girdi" diye endileşi gözlerle kapiya baktı. (Ama elinizi vicdanınıza koyun. Ne liste değil mi? Bırakın AP'yi, 45.000.000'u bile idare etmezse adam değilim.)

Heyecanla seçimin sonuçlarını beklemeye başladık. Ama ne o? Sandıktan çıka çıka gene Sülûman ve tayfaları çıkmaz mı? Evet, siyasi bir skandalla karşı karşıya idik. Çarşaf'ın hakkı yenmişti.. Çarşaf'a, düpedüz kazık atmışlardı. Demokrasi katledilmişti. Olay, tarih kitaplarına, bir kara leke olarak geçecekti..

KONGREDEN, JİMNASTİK ŞAMPİYONASINA

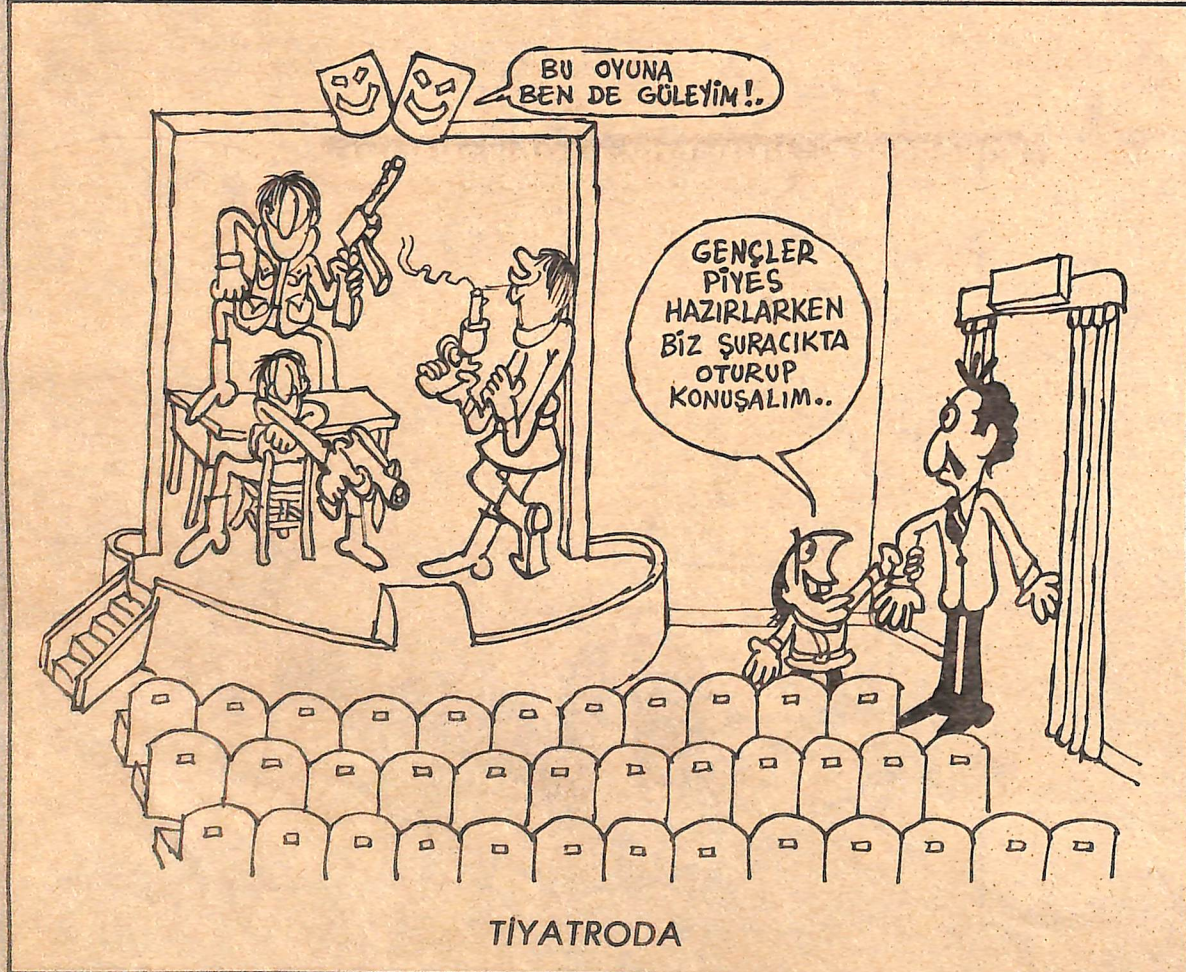

ECEVİT LİDERLERLE NEREDE BULUŞTU ?

CAMI
AVLUSUNDA

NEHAR
TÜBLEK

Papa'nın yenisi

PAPA, katoliklik dünyasının en büyük başı ve Tanrı'nın yeryüzündeki temsilcisidir. Yetkileri arasında dilediklerine cennetin anahtarını satmak, yahut kızdıklarını aforoz ederek, cehenneme mahkûm etmek gibi Tanrısal güçte karar verme hakları da vardır.

Papalık tarihi, Batı'daki toplumsal oluşumu anlatan en ilginç tarihlerden biridir. Zaman zaman Papalar arasında imparatorları tahtlarından indirenler, büyük savaşlar yönetenler, dünyayı ele geçirmek isteyenler ve insanlara bütün yaşamı zehir etmeye kalkanlar da bol bol çıkmıştır. Bazıları akıl almaz iğrençlikteki cinayetlere, bazıları da olmadık rezilliklere karışmışlar, kutsal kudretlerini Tanrı'nın yolunu aydınlatmak için değil, İblis'in sözcülüğünü yapmak için kullanmışlardır.

Örneğin, tarihte papalık etmiş bir Borjiya vardır ki, kızı Lükres ve oğlu Sezar'la kurduğu seks ve cinayet kumpanyasının serüvenleri, yüzlerce romana konu olmuştur. Söylentilere göre, Lükres Borjiya hem babasıyla, hem ağabeyiyle yatar ve hep birlikte şarap içip sevişirken, kimleri öldüreceklerini planlamış.

Bir ara Papalığa bir de kadın geçmiştir. O nedenle bugün dahi Papalık seçiminden sonra kardinaller gizli kapılar ardında yeni Papanın erkekliğini gelenek gereği hep birlikte gözden geçirir, bir yanlışlığı olmadığını saptarlar.

Bu gizli törende papanın bir koltuğa oturup karşısına dizilen kardinallere erkeklik organını övünçle, uzun uzun gösterdiği bile söylenir.

Demek siyasal iktidarlar gibi, dinsel iktidarlar da, bunu kanıtlamak için eşdeğer yöntemler kullanıyorlar bazan.

Çağlar içinde değişen dünya ile, papalık kurumunun da epey değiştiği anlaşıyor. Örneğin, bir öncekinin otuz üç günlük saltanatından sonra, apar topar gökkatına kayıvermesiyle yeniden seçilen Papa, bir seks uzmanıymış. Bu konuda yapıtları varmış. Din adamlarının kadınlarla ilişki kurlmaları şöyle dursun, evlenmelerinin bile yasak olduğu katoliklikte, bir seks uzmanının Papalığa gelmesi, gerçekten şaşırtıcı. Bir yandan kutsallığın merdivenlerinden yükselirken, bir yandan da cinsel dünyanın sırlarını incelemeyi, doğrusu iyi başarmış.

Hoş, zaten İncil de "Önce söz vardı, sonra Tanrı çoğalınz diye buyurdu" diye başlar... Papa hazretleri "çoğalınız" buyruğunun girdisini çıktısını kuralamayış, önemli bir görev saymış olmalı.

Papalığın bu konulara karşı eskiden de epey eğilimi vardı. Örneğin, evliliklerde kadının asla üstte olmamasına dair kilise bildirileri, ünlüdür. Bir papa'nın da üç sıcak yaz ayında papazların birbirleriyle her türlü haltı karıştırabileceklerine izin verdiği kılaphane geçmiştir.

Son Papa da, daha modern davranıp, kendisi bizzat seksolog olmuş. Bunu alaya alma olanağı elbette var. Ancak bundan çağın ne ölçüde değişmekte olduğunu çıkarma olanağı da var... Çünkü yeni Papa tarihte kol saati kullanan ilk papa, ayrıca bir votkaya adını vermiş, üstelik yalnızken pop şarkıları söylemiş.

Yeni Papayı gırgıra mı almalı, yoksa Papa'ya kadar uzanan değişimi kavramaya mı çalışmalı?

Olaya her iki açıdan da yaklaşmakta özgürsünüz. Bildiğiniz gibi, özgürlük vardır Türkiye'de.

Çarşaf DOLUSU KAHKAHA

HAYDİ PANTOLON 100...
GÖMLEK 50... VAR MI
ARTIRAN...

SENİNKİ GENE YEMEK PARA-
SINI ÖDEYEMEDİ GALİBA?...

Osman YAZICI

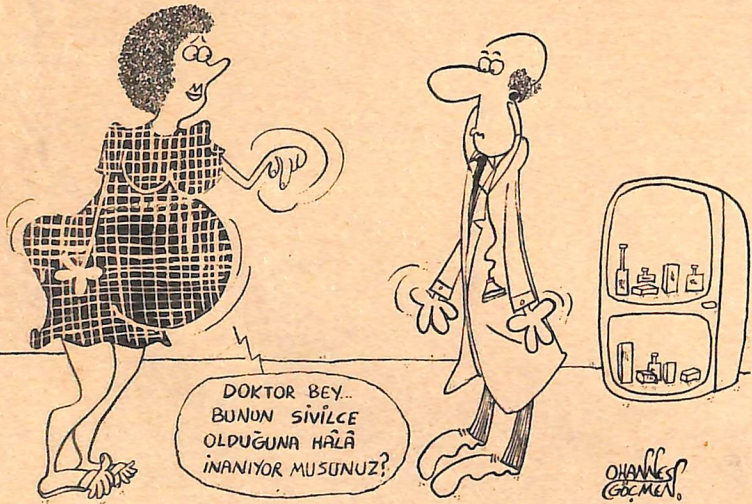
Osman*

HERİFİN SAĞINA
DİKKAT ET YETER
DİYORDUN.. SOL
KOLUNDAN HİÇ
BAHSETMEDİN ABİ!

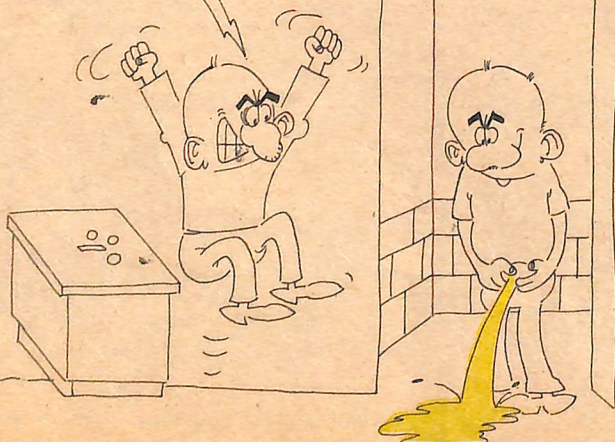
Kiril URUKAL

URUKAL

Ohannes GÖÇMEN

LAN GERZEK HERİF
İÇERDEN DIŞARIYA DEĞİL
DIŞARDAN İÇERİYE!

Nuri

KİLODUNA DA BAKIN BAKA-
LIM, BELKİ MAKİNELİ TÜFEK
FİLAN GİZLEMİŞTİR.

NURAN SİRMAN

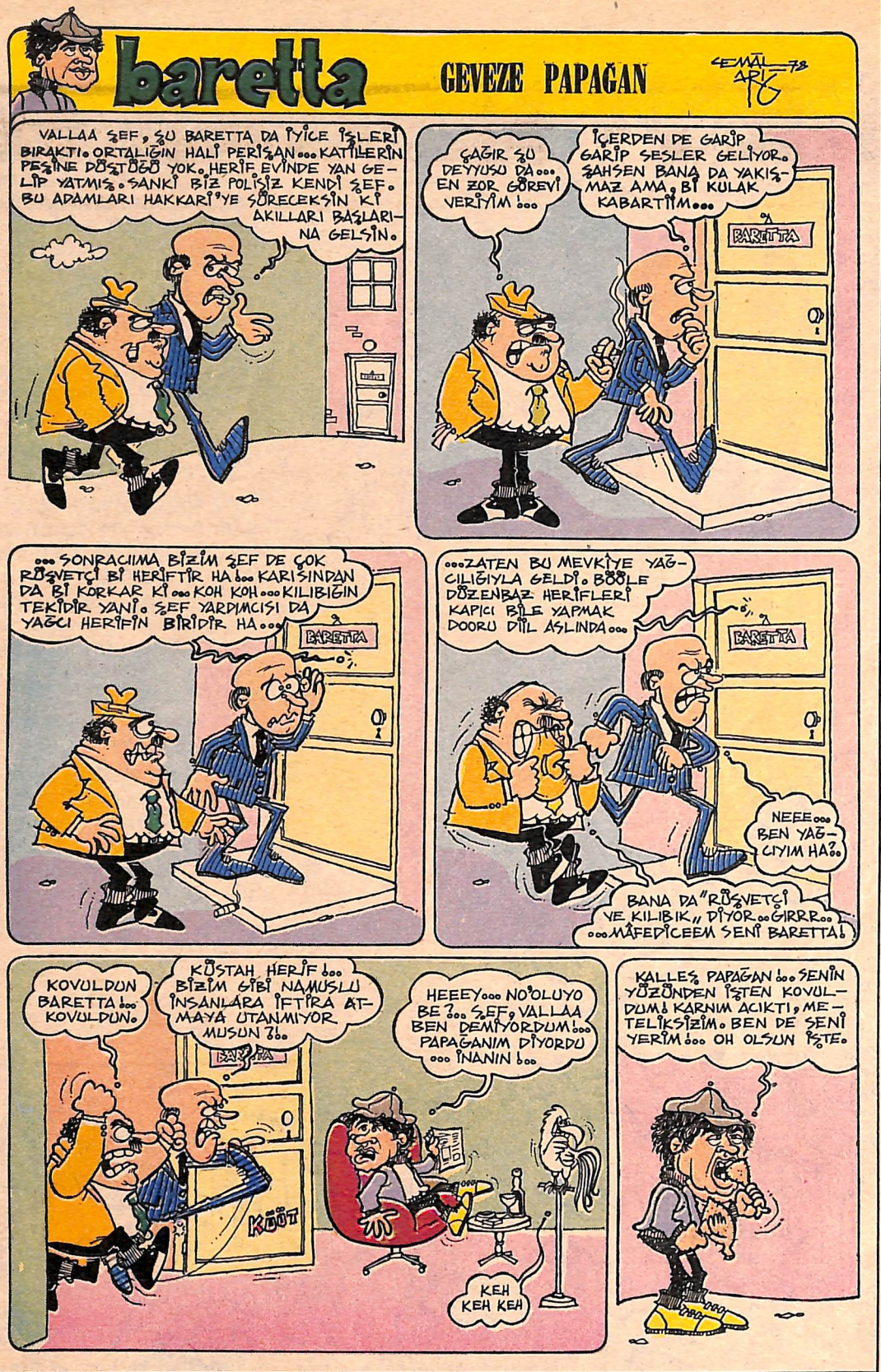
Nuran SİRMAN

İTLER YARIŞIYOR!..

S IDIK yarışı, at yarışı, bit yarışı derken; şimdi de sıra geldi it yarışına. İzmir'de ayrı, İstanbul'da ayrı it yarışmaları yapıldı son günlerde.. Boy boy resimleri yayınlandı gazetelerde hayvancıkların...

İster misiniz; yıllardır Uluslararası yarışmalarda hiçbir derece alamayan güzellerimize inat, bir köpeğimiz dünya köpek güzeli olsun da yüzümüzü güldürsün? Ünümüzü sürdürsün?...

FENER SAHAYA CIKIYOR

YER. İnönü Stadı.. Maç, FB-Diyarbakırspor.İşte, rakip, sahaya çıktı bile.. Onlar kendi aralarında paslaşarak, topa alışıyorlar. FB'de takım kurmaya çalışıyor. Başta Faruk Aygaz olmak üzere, Yönetim Kurulu Üyeleri'ne forma giydiren, muhabirimiz Muhittin'in sotasına düşen antrenör Necdet Diş "Herşey bu maça bağlı" dedi.. "Eğer Faruk Aygaz'ın tam şut çekeceği sırada ayağı kaymazsa, rakibimiz savunmadan caymazsa, hakemler de yediğimiz gollerin bazılarını saymazsa, kazanmamız için bir neden yok!"

"Fenerbahçe'nin en büyük sorunu sizce nedir?"

"Daha n'olsun birader?.. Sakatlıklar nedeniyle takım kuramıyoruz, topa vuramıyoruz. Liberoluk yapacak doğru, dürüst bir hakem bulamıyoruz. Bugün takımın başlıca sıkıntısı, yediğini çıkaramamak. Yani, peklik.. Bakalım, müşil falan aldık. Etkisini gösterirse, şampiyonluk torbada keklik!"

"Takımın gol gücünü nasıl buluyorsunuz?"

"Mükemmel!.. Tüm eksliğimize, şanssızlığımıza rağmen, rakiplerimize olan üstünlüğümüz tartışılmaz! Puan cetvelini incelediğimiz zaman görürüz ki, oynadığımız maçlardaki gollerin tümünü, bizim çocuklar at-

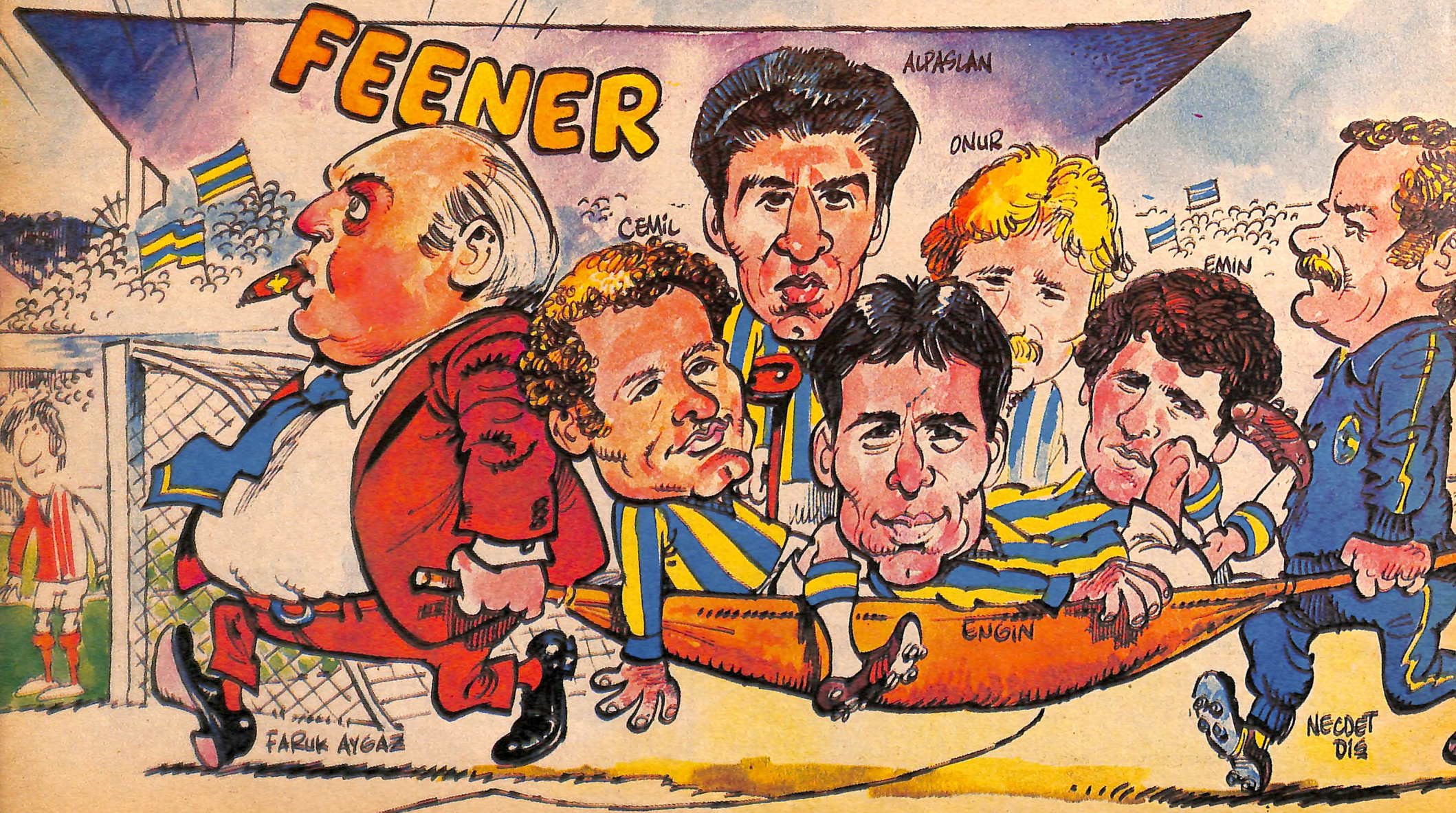

miştir. Ama kendi kalemize, ama karşı kaleye.. Önemli olan, gol atmak.. 1-1'lik Galatasaray maçında, sayılmayanla birlikte, toplam üç golde de imzamız vardır. 90'ıncı dakika golünü Fatih attı falan diyorlar ya, inanma...Fatih gösterişli bir çı-

kiş yapmıştır. mail topu filele Konuşman düdük.. (Pard ma düdüğü uzattığı pası dilik kendi ka

FEENER

FEENER

Ama, bizim aslan is-
erimize takmıştır!"
n tam burasında orta
on) Orta hakem başla-
çaldı, yan hakemin
aruk Aygaz aldı. Şim-
esine doğru gidiyor..
Vedat SAYGEL

Çarşaf'A DOLAŞANLAR

ÜMIT
YAŞAR
OĞUZCAN

Masal bu ya...

Evel zaman içinde bir küçük çoban varmış;
Teni buğday renglymiş, boyu başak kadarmış,
Dağ demez, bayır demez koyunlara bakarmış.

Bir sıcak çorba imiş o gün gördüğü rüya
Masal bu ya!

Çobanın yararına işlemiş geçen zaman,
Yürü ya kulum demiş koca Tanrı ardından..
Yıllarca okuyup da mühendis olmuş çoban.

Ve işini uydurup gitmiş Amerika'ya
Masal bu ya!

Devam etmiş sonra da bu emsalsiz güldürü:
O zamanki iktidar zekâsından ötürü
Yapmış Çoban'ımızı Su İşleri Müdürü!

Çobanımızın hükmü böylece geçmiş suya
Masal bu ya!

Yürümüş Çoban'ımız hiç bakmadan geriye,
İhtilâl sonrasında kurulan bir partiye
Lider olmuş ansızın yeteneği var diye.

Bu arada Morrison, mason da olmuş güya
Masal bu ya!

Neler yetiştiriyor bakın şu cânım vatan?
Değişmeven kuraldır: Parmak yalar, bal tutan.
Karar kılmış sonunda Başbakanlıkta Çoban!

Kim kaçarsa yağmurdan yakalanır doluya
Masal bu ya!

Usta binicisini onda bulmuşken kır'at,
Önce biraderleri ve sonra 12 Mart
Çoban'a koltuğunda göstermemişler rahat.

Bu sululuk yapılmaz böyle tuzu kuruya
Masal bu ya!

Yılmamış Çoban'ımız göstermiş hünerini:
Çıkar çevrelerine anlatmış değerini,
Millî Cephe diyerek pekleştirmiş yerini.

Duymuş kısa zamanda şanını bütün dünya
Masal bu va!

Çoğaldıkça düşmanı, azaldıkça seveni,
Dertler açmış milletin başına yeni yeni..
Bir haltlar karıştırmış bu sefer de yeğeni!

Bak Allah'ın işine sunta çıkmış mobilya
Masal bu ya!

Bir gün falda çobana bir uzun yol görünmüş,
Fal çıkmış, takke düşmüş, böylece kel görünmüş!
Yeni gelen iktidar Çoban'a el görünmüş...

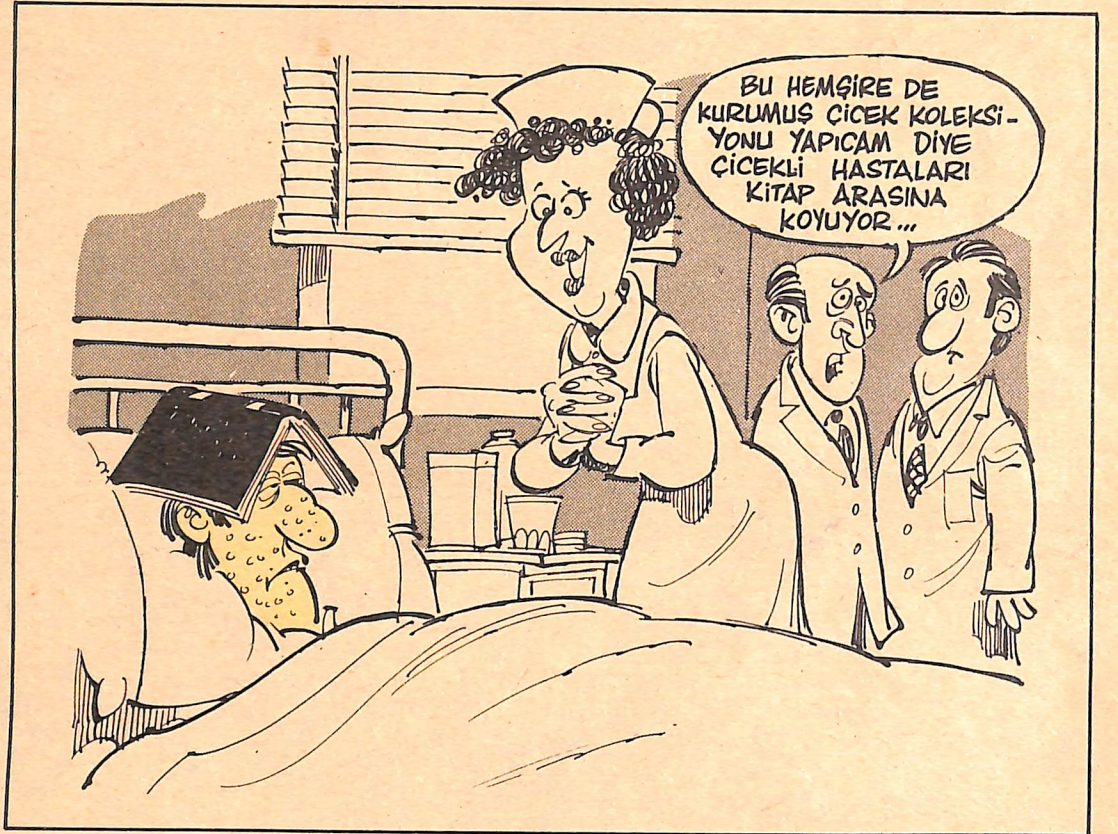
Muhalefet yapmaya başlamış doya doya
Masal bu ya!

iyi bir koleksiyon nasıl yapılır?

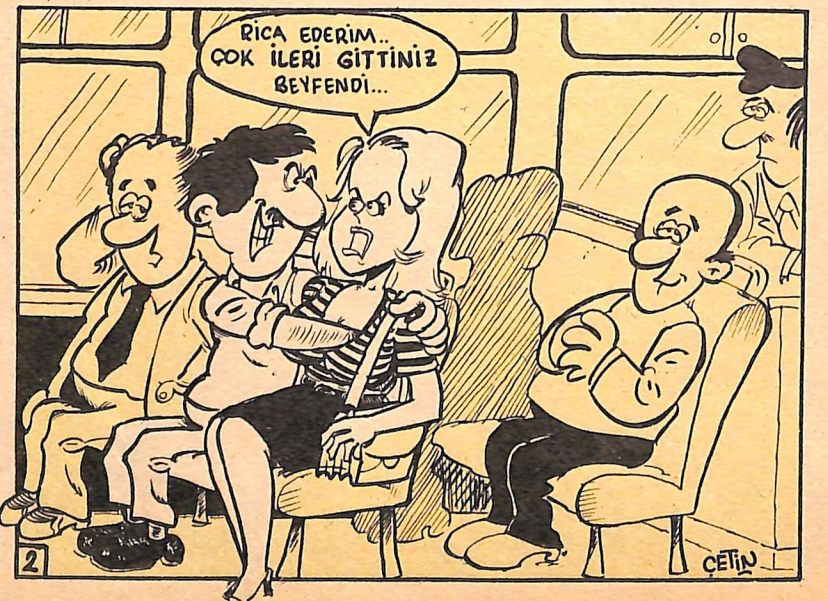
ÖNCE YOKLA SONRA TOPLA

Karikatürler: Bülent DÜZGİT

KOLEKSİYONCULUK, ünlü düşünür İstifçiyodis'in bu özdeyişinden sonra dünyaya yayılmış dükkanının vitrinine, "Filtreli sigara yoktur" yazan mahalle bakkalı Nizamettin Efendinin bodrumuna yapılan baskında, bulunan sigaralar tek tek sayılmıştır. Piyasa değeri yaklaşık 5 milyon liranın üstünde olan yerli ve yabancı 101 çeşit sigarayı ticarî amaçla değil, başka amaçlarla depoya attığını, sigara koleksiyonu yaptığını söyleyen Nizamettin Efendi, "Yılın Koleksiyoncusu" seçilmiş, soruşturmaya geçilmiştir.

**VUR
DEYİNCE
ÖLDÜR-
MELİ**

E

VI tutarken, kira konusunda anlaşmamız kolay oldu. Yakıt parası konusunda anlaşmamız kolay oldu da, eşyayı kapiya yığınca, bizim ev sahibi başladı anlamadığımız dilden konuşmaya... Çocuklar, kırık - dökük iki - üç parça eşyayı kamyondan indirirken sordu:

- Ses alma aygıtınızı getirdiniz mi?... Nereye koyacaksınız?

Ses alma aygıtı... Nedir, nasıl bir şeydir acaba? Durumu kurtarmak isteyen eşim, dedikodu konusunda kulakları son derece duyarlı olan annemin yapıştı koluna:

- Getirdik efendim... Banyonun yanındaki küçük sandık odası var ya?... Oraya yerleştirmeyi düşünüyoruz.

Yaşlı adamın yüzü biraz değişti.

- Aman müzik dolabını çocuklara bırakmayın... Kırıp dökerlerse, yazık olur.

- Ay, ne insan canlısı adam ayol, bizim malımızı, bizden fazla düşünüyor, diyen eşim, babadan kalma tel dolabını yükleyiverdi sırtıma:

- Hiç merak etmeyin efendim... Böyle değerli bir şey, çocuk eline bırakılır mı?..

Adamın suratı, çarşamba pazarı!

- Saz heyetiniz var mı?..

Bizden önce annem atıldı:

- Vardı ya, taşınma işi çıkınca, yeni evi ıvır zıvırla doldurmayalım diye eskiciye verip, yerine çamaşır kazanı aldım.

Adam alı al, moru mor, uzaklaştı yanımdan. Bitpazarı'na çıkarsak, bin lira etmeyecek eşyayı, futbol sahası büyüklüğündeki salonun ortasına yığdık da, ayda 15 bin liralık kirayı nasıl vereceğimizi düşünüyoruz. Annem:

- A oğlum, dedi, insan ödeyemeyeceği borcun altına girer mi?... Yedi - sekiz yüz liralık gecekondu odası dururken, 15 binlik daire tutmak bizim nemize?

Kadına bakın yahu... Sanki bütçemize uygun ev bulduk da, keyfimizden tutmadık! Eşyayı kapiya yığılan, çocuk çocuk günlerce eşe dosta sığan, ev bulmak için kentte dört dönen, komisyoneru ardında yorgunluktan ölen bizler değil miydik? Eşim:

- Aman canım, dedi, ödeme zamanı gelene kadar kim öle, kim kala? İlk ay, nasıl olsa bir kıvrıma yolu buluruz. İkinci ay, çocukların okul gideri falan deriz, onu da yutar. Sonraki ay, mahkemenin yolunu tutar. Karar verilene kadar da geçer mi birkaç ay?... Kişi atlattık, gittik işte!

Eşyayı taşıırken görüp tanış-

Vedat Saygel'den

bir öykü

Çok sesli bir daire

tığımız, bitişliğimizdeki güzel kadının müzik eşliğindeki sesi, bizim salonun ortasında çınlamaz mı!

- Hoş geldin evimize/Şiir oldun dilimize/Bayram gecesi, bayram gecesi...

- Üstüme iyilik sağlık, diye yerinden fırladı annem. Yalnız kirası değil, bu apartmanın insanları da bir tuhaf ayol... Kapıdan uğrayıp, bir hoşgeldiniz demek varken, bir daire öteden seslenilir mi?..

Gözlerinden damlayan yaşlı gizlice silen eşim:

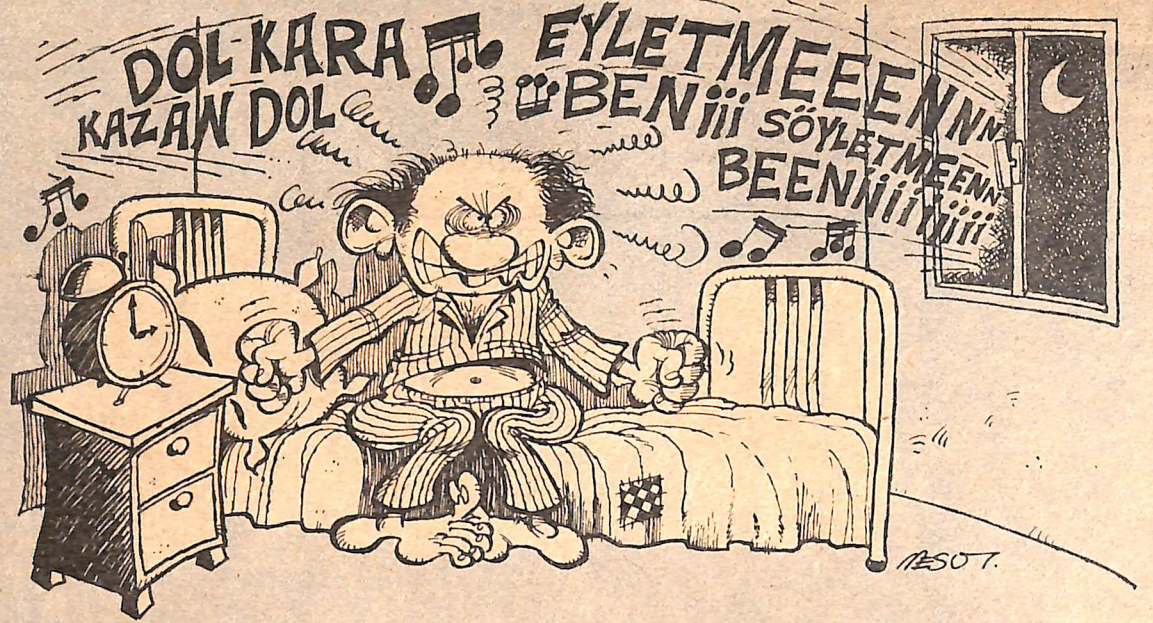
- Bal gibi alay ediyorlar, dedi. Haydi bir saygısızlık yapıp, oturduğu yerden seslendi diyelim... Sazıyla sözlerle şarkıya dökmenin başka anlamı olamaz!

- Yahu, hemen kötüyü yormayın. Belki kadıncağızın huyusuz bir kocası vardır. Eve erken döndüyse, bize gelip bir hoşgeldiniz diyememenin üzüntüsünü çeken kadıncağız, duyurmanın kolayını böyle bulmuştur belki.

Huysuz erkeklerle karşı öteden beri kin duyan annem, başladı okumaya:

- Karısına gün göstermeyen böyle adamların Allah canını alsın!

Bu kez sağ yanımda oturan komşunun müzik eşliğindeki sesi duyulmasın mı!

- O kadar yürekten çağırma beni/Bir gece ansızın gelebilirim...

- A!... diye çığlığı bastı annem. Bu tarafımızda oturan da, kendini Allah sanan bir deli! Yok oğlum, yooook... Üste para verseniz, ben bu sapıkların arasında oturamam!

- Boş ver anneciğim, diye gönlünü aldım. Sen yap şu yatakları... Vurup kafayı yatalım.. Biz oturmakta dirensen, zaten ev sahibi uzun boylu oturtmaz bizi!

Tuvalete gidip de, suların kesik olması nedeniyle işini göremeyen bizim büyük oğlan:

- Bu apartmanda bilmediğimiz bir şey var, dedi. Üst kattaki komşu, saz çalarak, "Dol kara kazanım, dol" diye bir türkü söylüyor ki, değme sanatçılara taş çıkarır valla!

- Eee, ne var bunda?

- Sular akıyor ya.. Apartmanın su tesisatı müziğe göre ayarlandıysa, herif kazanını doldurmak için, saza sarılmak zorunda kaldı demek.

Olur mu, olur... Gürr diye tuvalete doluştuk ki, ulan gerek be! O ne saz, o ne ses, kazanı da doldurduysa, valla pes! Sabah ola, hayır ola... Nasıl olsa öğrenecektik bu şarkıların sırrını.

Gecenin bir saatinde beni sarsarak uyandıran annem:

- Oğlum, dedi, alt kattaki komşu sigarasız mı kaldı, ne... Çocuğu kaldırı da, seninkilerden iki tanecik yollayiver, sevaptır.

- Sigarasız olduğunu da nereden çıkardın?

- Garibin söylediği şarkıya kulak ver, anlarsın.

Saate baktım, gecenin üçü... Duyulan sese kulak verdim, "Harmanım ben harmanım/Kırk satırlık fermanım/Yok dizimde dermanım/Eğletmen beni, söy-

letmen beni" diye bas bas bağırıyor adamcağız.

- İki saatli ardi ardına söylüyor da, bir tanrının kulu çıkıp, birkaç sigara uzatmıyor zavallıya.

Şarkılar, türküler arasında sabahı güç yaptık. Herkes uyurken de, çıktım evden. İş dönüşü baktım, eşimde surat bir karış! Ne olduğunu sordum:

- Daha n'olsun ayol? dedi. Yedi numaradaki şillik, sen kapıdan çıkarken, "Güle güle git, güle güle gel sevgilim/Ye, iç, eğlen para pul harca/Yeter ki kalbini bana sakla" diye şarkıya başlamasın mı?..

- Sen ne yaptın?

- Utanmayı, sıkılmayı bırakıp ben de bir şarkıyla cevap verdim. Hani "Seven ne yapmaz" isimli bir şarkı var ya?... Bildiğim kadarıyla onu söyledim. Fakat annem çok kızdı.

- O neye kızdı?

- Kadıncağız haklı. İki numarada oturan kadının kocası gurbette mi, ne... "Yarım sen gidele yedi yıl oldu/Diktiğin fidanlar meyveye döndü/Seninle gidenler silaya döndü/Gayrı dayanacak gücüm kalmadı aman" diye yoksulluğunu dile getirirken, "Zavallıya bi tas çorba olsun götüreyim diyerek, tencereyi kaptığı gibi aşağıya inerken, bitişliğindeki komşu gülmüş galiba.

O öfkeyle, "Gülme komşu gelir başına/Atma bu sözümü yabana/Bakıp da gülme gülp de geçme, sonra gülerler sana da/İnsanlık hali hiç belli olmaz/Sonra bakmam göz yaşına" diye başlayan aranjmanla ağzının payını vermiş ama, yine de siniri yatışmamış.

- Bu yaştan sonra hafif müziğe başladığı ha? Rezil olduk mahalleye!

- Ayol, söyleyene değil, söyletene bak sen... İnsan durdu-

ğu yerde, apartman halkına konser verir mi?

Koştum bize evi bulan komisyoncuya, olanları anlattım.

- O evin kıymetini bilin, diye anlamlı anlamlı sırtıttı. Yaptığım iyiliği de unutmayın. Üç aya kalmadan gazinolardan teklif almazsanız, kellemi keserim!

Bu apartmanın gürültüsü ayık kafayla çekilmezdi. Bir küçük rakı almak için uğradığım bakkal sordu:

- Sizinkiler hangi gazonoda çalışıyorlar?

Şaşırdım. Bizimkilerin o taraklarda bezi olmadığını uygun bir dille anlatmaya çalıştım.

- İnanmam, dedi. O eve girip de, şarkıcı olmayan aile yok. İlk taşınan, ünlü assolist Asuman hanımdı. Diğerleri hep onun yetiştirmesi... Sizinkilerde de iş var haaa... Dinle bak...

Aman Allahım, o ne!.. Kulak kabarttım ki, annem kime bozulmuşsa bozulmuş, notasıyla usulüyle "Ah bu hayat çekilmez! söylemiyoruz mu?"

Bakkal pis pis sırıttı:

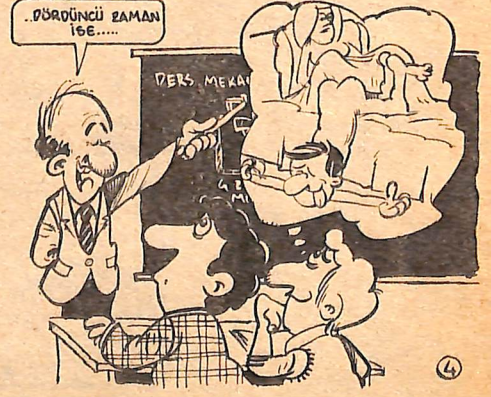
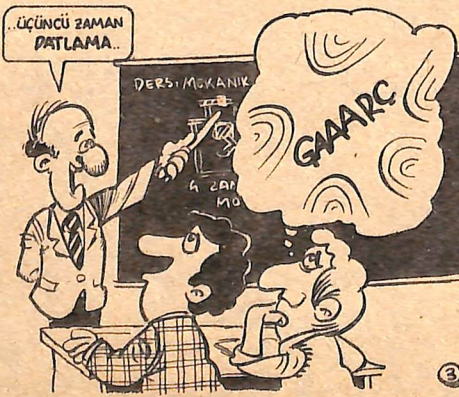
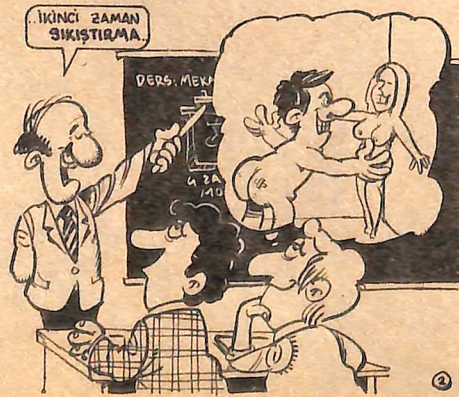
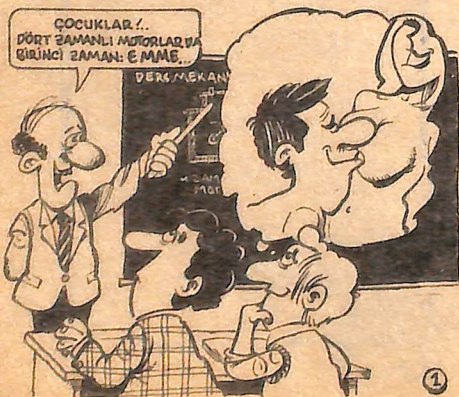
- Karının sesi de güzel ama, bi türlü sözlerini ezberinde tutamıyor. Onu buna, bunu ötekine karıştırıyor.

Aldım rakıyı, kurdum masayı topladım milleti başıma, tencereyi tabağı enstrüman gibi kullanarak:

- Başlayın ulan fasıla, diye bağırardım. Boş oturmak var mı inekler! Bu apartman bizi ya öldürecek, ya güldürecek... Ya da ünümüzü sahnelerde sürdürecektir!

Aradan üç ay geçti, sesimzden tedirgin olan tüm daire komşularımız evden çıktı, biz hâlâ bekliyoruz. Bakalım hangisi önce gelecek? assolist olduğumuzun ilanı mı, yoksa mahkemenin evi tahliye ilanı mı?..

HOCA VURGULAR, ÖĞRENCİ UYGULAR...

Serbest K ürsü

Seçmece fıkralar

YAMAN bir çapkındı. Göz koyduğu bir tanıdığın karısını baştan çıkararak kolaylıkla kaçırmıştı. İstasyonda, bindikleri taksinin şoförüne:

-Borcumuz ne kadar? diye sordu.

Şoför cevap verdi:
-Borcunuz yok efendim. Parayı madamın kocası daha önce fazlasıyla ödedi.

BİR Amerikalı ile bir İngiliz konuşuyorlardı. Amerikalı:

-Doğduğum yer olan Texas'ın büyüklüğü hakkında size şu örneği vereyim: Bir trene binip yirmidört saat yol almanız, hâlâ Texas topraklarında olduğunuzu görürsünüz, dedi.

İngiliz dudak büktü:
-Buna hiç şaşmam... Bizde de hâlâ bu çeşit trenler var!...

HASTAYI muayene eden doktor, Sosyal Sigorta defterini önüne çekerek, hastayla ilgili sayfayı doldurmaya başladı:

-Adınız?
-John Smith Petrogradorf.
-Bu ne garip bir isim!
-Öyledir, dedi hasta. Nedeni, babamın Rus, annemin Amerikalı oluşu...
-“Anlaşıldı” der gibilerden başını sallayan doktor, “Hastalığı” hanesine şunları yazdı: “İki kutup arasında cereyanda kalma...”

YARGIÇ, davacıyı göstererek sordu:
-“Aptal” dediğiniz bu zatı tanıyor musunuz?
Düşünceli düşünceli davacıya bakan sanık:
-Tammasına tanımıyorum ama, dedi, aptal olduğunu biliyorum.
-Nereden biliyorsunuz?
-Bir sürü insanın ortasında ‘Aptal’ diye bağırırım, kimse cevap vermedi, sadece bu müsyö, “Bana mı söylüyorsun?” diyerek yanıma geldi.

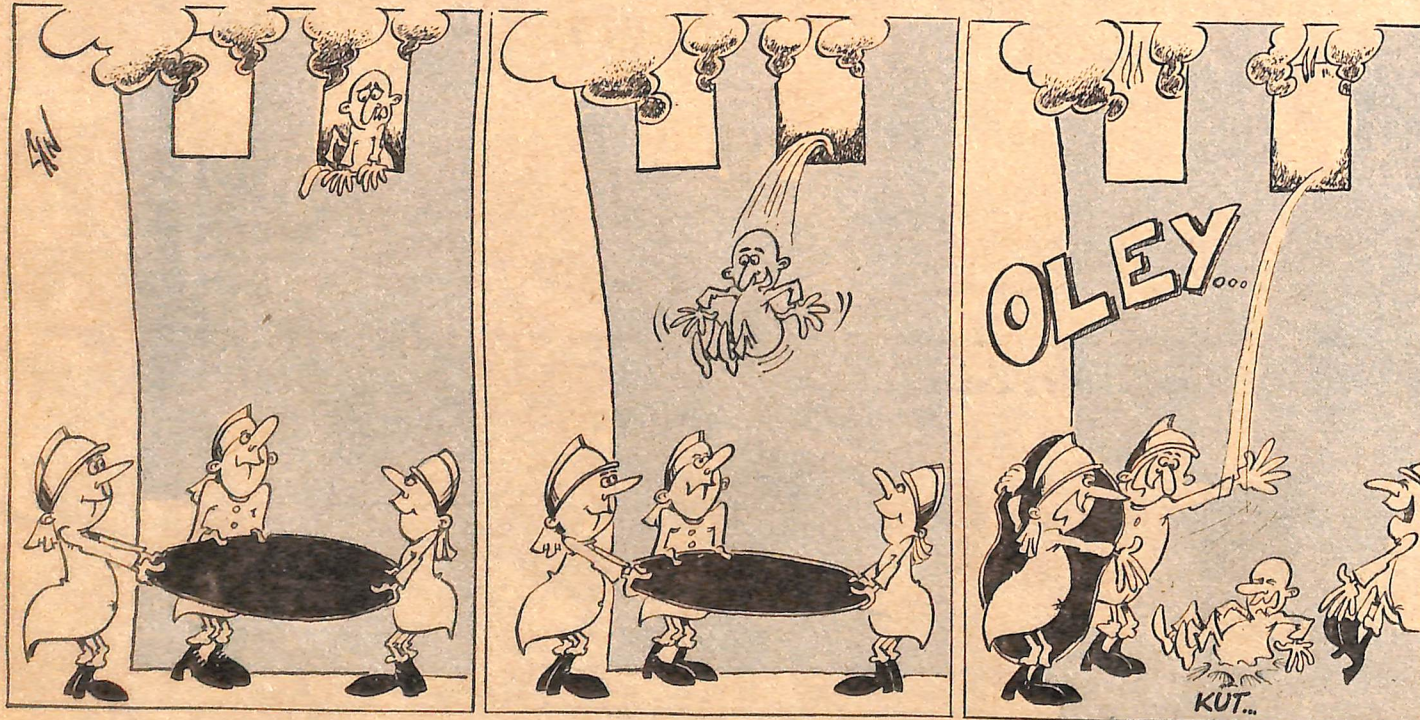
YILLARCA öncenin İngiltere'sinde, erler şemsiye kullanmazlardı. Şemsiye taşıma imtiyazı sadece subay sınıfına tanınmıştı.

O yıllarda genç teğmenlerden biri, koltuğunun altına sıkıştırdığı şemsiye ile hızlı hızlı yürüyen eri görünce beyninden vurulmuşa dönerek hemen eri çağırır:

-Bu ne küstahlık! diyerek koltuğunun altındaki şemsiyeyi aldığı gibi, dizinde iki parça eder! Bu, sana bir ders olsun! Bir daha da böyle küstahlıklar yapma!

Neye uğradığını anlayamayan er:

-Başüstüne, diyerek selamı çakar ve ardından teğmene sorar: “Beni az önce evime yollayan general şemsiyesini isterse, kim kıldı diyeyim?”

KONUŞMA...

iNCE, uzun boyu düşük çizgili, donuk yüzü, göz-lüklerinin arka-sındaki kıpırtısız mavimsi gözle-riyle, cinayet filmlerindeki morg müdürlerine benzer biriy-di.

Gülme taklidi yapmak istedi-ği zamanlar, dudaklarını gererek açar, kararmış dişlerini gösterir-di.

Gençliğinde ünlü bir yazar olmak istemiş, geceli-yağmurlu şiirler yazmış, gazetelerin ufuk-suz hengamesinde hiç bir basa-mağı çıkamadan, yıllarını harca-mış ve sonunda, ola ola sokak aralarındaki küçük basımevle-rinden birine ambar memuru gi-bi bir şey olmuştu.

Herkes ters elektrik veren, yüreği düğmük, düğmük, se-vimsiz biriydi.

Bilirsiniz, kırılmaktan korkan duygusal kişiler, katı ve suratsız tanıdıklarla karşılaştıkları za-man seslerini daha da yumuşa-tarak selam verirler:

-O merhaba! Nasılsın yahu, nerelerdesin? Özledik seni, fa-lan gibi..

O, kıpırtısız gözleriyle hiç bir ışıklanmaya yönelmeden, yüzü-nüze bir suçluya bakarmış gibi bakar, dişlerinin arasından sö-ver gibi hırıltırdı:

-İyiyim!

Esen buz gibi havayı kırmak için, konu bulmaya, ortak bir yakınma noktası yakalamaya ça-lışırdınız:

-Vallahi İstanbul hepten çe-kilmez oldu. On dakikalık yolu, iki saatte zor geldim.

-Alışın yürümeye beyim, alı-şın! Biz çocukluğumuzdan beri hep yüreyerek geçiyoruz o yol-ları.

- Sorun, sadece yol tıkanıklı-ğı da değil, dün sabaha karşı teyzem hastalandı. Bir yandan ishal, bir yandan kusma, kor-kunç bir sancıyla kıvrılmaya başladı. Yaşlı kadın. Ödümüz koptu. Telefon etmediğimiz yer kalmadı, bir doktor bulamadık.

- Bir taksi çağırıp, hastaha-neye kadar götürmeye tenezzül etmediniz mi?

- Kadının ayağa kalkacak hali yoktu. Alttan-üstten, boyuna gi-diyor, yerlerde çirpiniyordu.

- Özel ambulanslar var, çağır-saydınız birini...

- Gece yarısı öyle bir durum-da ilk akla gelen bir doktor ara-mak oluyor. Kimseyi bulamaya-cağınızı önceden kestiremiyor-

sunuz. Çok zor kent oldu bu İs-tanbul.

- Biz nasıl yaşıyoruz efendim alışın siz de biraz..

- Canım, sorun eziyetlere alışmak değil, eziyetleri ortadan kaldırmaktır. Eğer eziyet çekme yarışı önemliyse, eh, bizler de az şeylerden geçmedik, bilirsin sen..

- Ne o, artık yakınmaya mı başladın? Hani herşey viz geli-yordu sana?

- Teyzemin sancılanmasına kayıtsız mı kalsaydım yani?

- Sokakta onca insan ölüyor, neden teyzem hastalanınca o ka-dar önemli oluyor?

- Seninkiler hastalanınca önemli olmuyor mu?

- Biz gürültüye vermiyoruz ortalığı.. Kaç ay var, sol kolum uyuşup duruyor, sesimi bile çı-kardığım yok.

- Kıpırtısız mavi gözler soğuk soğuk bakıyordu yüzüme.

- Röntgenini yaptırdın mı? Belki bir adale zedelenmesidir..

- Bizim gibilerin hiç bir yeri zedelenmez, merak etme!

- Sen söyledin, kolum uyuşu-yor diye de...

- Sizin uyuşsa, kimbilir kim-le giderdiniz...

- Neyse, boş ver! Nasıl gidi-yor basım işleri?

- Kâğıt yok, kâğıt! Umuru-nuzda değil tabii..

- Nasıl değil yahu.. Kâğıt kıtlığı bizim de umurumuzda de-ğilse, kimin umurunda?..

- Umurunuzda da ne yapıyor-sunuz?

- Söyle bakalım, ne yapmak gerekiyor sence?

- Ülke gerçeklerini görmek gerek. Kâğıt karaborsada..

- İyi ya, biz de ülke gerçek-lerini anlatıyorduk, sen konuyu tersten almaya başladın. Ne di-yordum, o gece sabaha karşı zar zor hastahaneye götürdük so-nunda bizim teyzeyi. Hemen bir iğne yapıp, kan aldılar.. Bu kez de elektrikler kesildi.

- Laboratuvarında mum ışığında baktılar kana. Lökosit on beş bine çıkmış. Safra kesesi iltiha-bından kuşkulandılar.

- Benim annem yirmi yıldır çekiyor aynı şeyi...

- Geçmiş olsun, taş falan mı var? İstemiyor mu ameliyat ol-mak?

- Sen ülserden ameliyat ol-dun mu?

- Olmadım, çünkü şimdilik idare ediyorum ben...

- Korktun değil mi ameliyat olmaktan?

- Herkes korkar, ama nedeni sade korku değil, doktorlar ge-rek olmadığını söylediler.

- Sen inanıyor musun doktor-lara?

- Genellikle evet.. Şimdi iyi mi annen?

- Turp gibi. Sen onun çekti-ğini çeksen, çoktan boylardın öteki dünyayı..

- Tanrı uzun ömür versin.. Eski toprak dayanıklı oluyor.

- Seni de iyi gördüm. Eh, artık izinle...

- Ne o, bizimle konuşmaktan canının mı sıkılıyor?

- Ne münasebet, öyle olsa geçer giderdim!

- Sizler başarılısınız, bizlerle ilgilenmezsiniz...

- Hoppala!.. Sen biliyor mu-sun benim başımda nelerin ol-duğunu? Otur da dua et duru-muna...

- Çocuklar nasıl, benimki Üniversiteyi bitirdikten sonra, Almanya'da iş buldu. Çok sevi-yorlar kendisini.

- Bizimkiler de iyi. Çalışıyor-lar işte...

- Bari bir şey kazanabiliyor lar mı? Bizimki bin beş yüz mark alıyor ayda.

- Harika! Kutlarım seni, ço-cuk yetiştirmek büyük mutluluk.

- Eh beyim, az uğraşmadık biz. Bir palto bile alamadık sırtı-mıza.

- Öyle tabii, kolay değil...

- Ne yapıyorsun şimdi? Adını sanını pek duyduğum yok.

-Kendimce uğraşıyorum ben de, yaşam savaşı...

- Sıfır olmak zor gelir sizlere biz ise hep bunu göğüsledik.

- Sıkma canını kimse sıfır ol-maz, kimse de sıfır değildir.

- Ben de başladım yine bir şeyler yazmaya...

- Çok iyi, çok!

- Ülke gerçeklerini yazıyo-rum.

- Basılınca bana da gönde-rirsin bir tane.

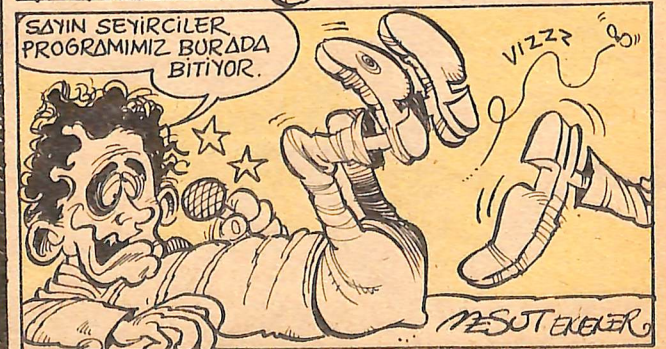
- Sen bizleri okumazsın..

- Aman efendim, niye okumı-yayım! Zevkle okurum, yararlar-nırım. Çok geç kaldım, hoşça kal. Yine görüşürüz.

Kıpırtısız mavi gözlerin büs-bütün iğneleştğini ve nedensiz bir kinle kayboluncaya kadar sır-tıma saplı kaldığını biliyordum. Suçum neydi acaba, onu bil-miyordum.

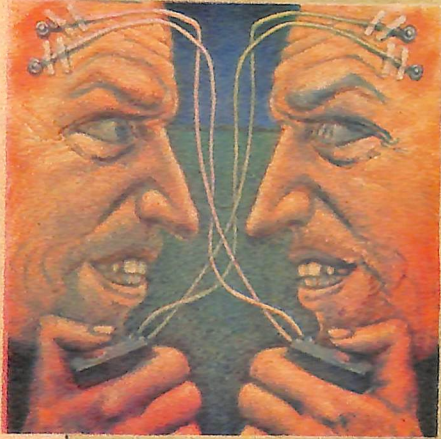
BİR KONU, BİR KONUK.. BİR SİNEK, BİR INEK...

1000 yıl sonraki dünya

Satranç şampiyonluğunu Vezirovski aldı

YILLARDAN beri geliştirilen ve artık, taşsız, tahtasız oynanan satranç gerçek bir kafa sporu...

Bu yılki geleneksel turnuvada, elemeler sonucu, geçen yılın şampiyonu Piyonof ile şampiyonlukta iddialı Vezirovski karşı karşıya geldiler..

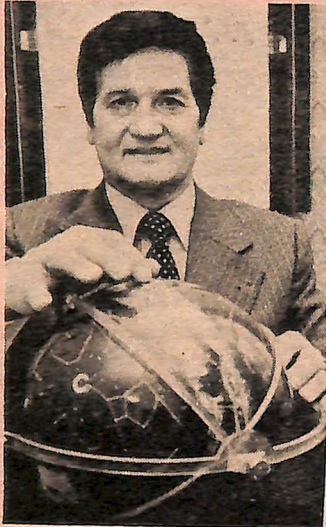
Yarışmacılar, karşılıklı gönderdikleri mega dalgalarıyla, birbirlerinin kafalarındaki vezirleri ve kaleleri yıkmaya çalıştılar. Piyonof önce ambale sonra da mağlup oldu. Karşılaşmayı kazanan Vezirovski, "Başarımı kalın kafalı olmaya borçluyum" dedi..

Dünyayı idare eden adam

DÜNYAYI idare eden adam Cahit Yörünge, dün muhabirimizle yaptığı görüşmede şunları söylemiştir:

- Senelerdir şu köhnedünyayı idare eder dururum... Bir kere de halinden memnun olanı görmedim. İyi ama ben ne yapayım? Al şunu idare et dediler, ben de döndürüp duruyorum, güneşin etrafında dolaştırıyorum, mevsimleri yapıyorum, biraz güneş, biraz kar atıyorum, bazen de yağmuru fazla kaçırıyorum.

Muhabirimizin, "Eee.. Daha nasılsın?" sorusuna ise Cavit Yörünge, "Valla, idare ediyoruz işte!.." demiştir...

Korsan kasetçilik, dev bir sorun halini aldı

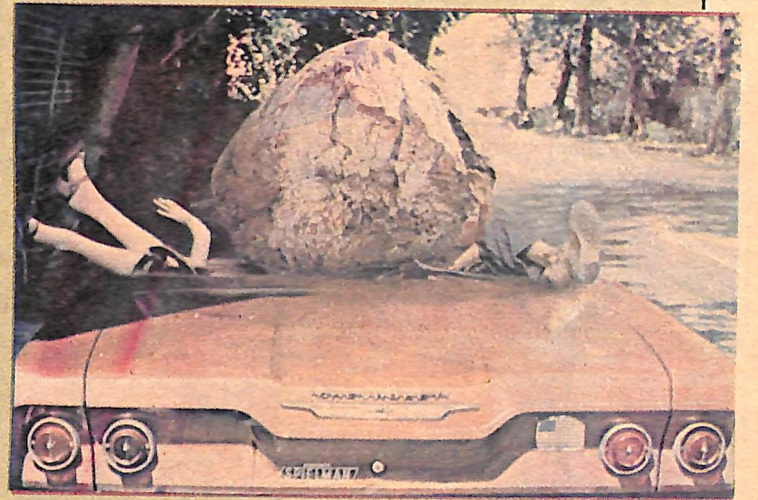
KORSAN kasetçilik sorunu giderek büyüyor. Korsan olmayan kasetçiler, "Korsan kasetçiler piyasaya tek gözü kapayan bantları kasetleyip sürüyorlar, bunlar dev adımlarla üzerimize yürüyorlar..." şeklinde konuşuyorlar. Korsan kasetçilerden ise hiç ses çıkmıyor. Onlar satışla meşgul görünüyorlar...

Başlarına taş yağdı

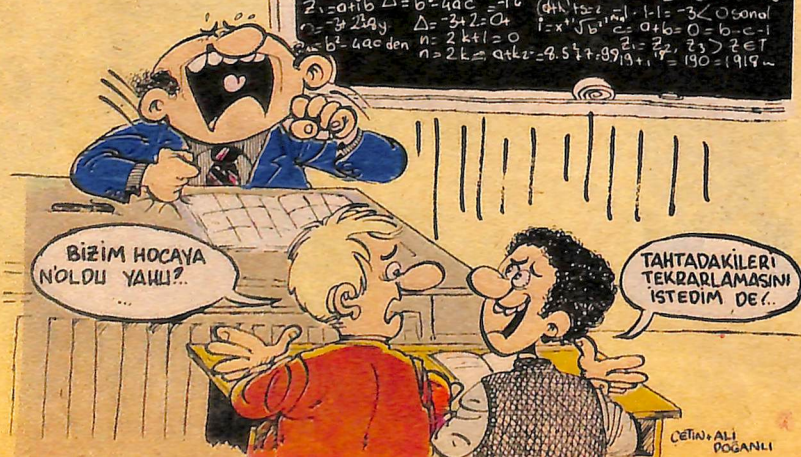
DÜN, sahil yolunda, açık bir araba içinde ayıp şeyler yapan gençlerin başlarına taş yağmıştır...

"İnsan, deniz kıyısında, fıstık gibi arabanın içinde sevmek falan dururken oturur da yumurta pişirirse, elbette buçuk ayıp bir hareket olur" diyen Kâmil adındaki göktaş, "Pozisyonu 17. galaksiden dünyayı dikizlerken gördüm... Kendimi tutamayıp beyinlerine indim.." şeklinde konuşmuştur.

Göktaş, daha sonra tutuklanarak, Taşıtlarla'ya götürülmüştür...

SIFIRCI İHSAN TOZUTTU

SALAK SAFI

Haftanın filmleri

Karikatürler:
Öznur KALENDER

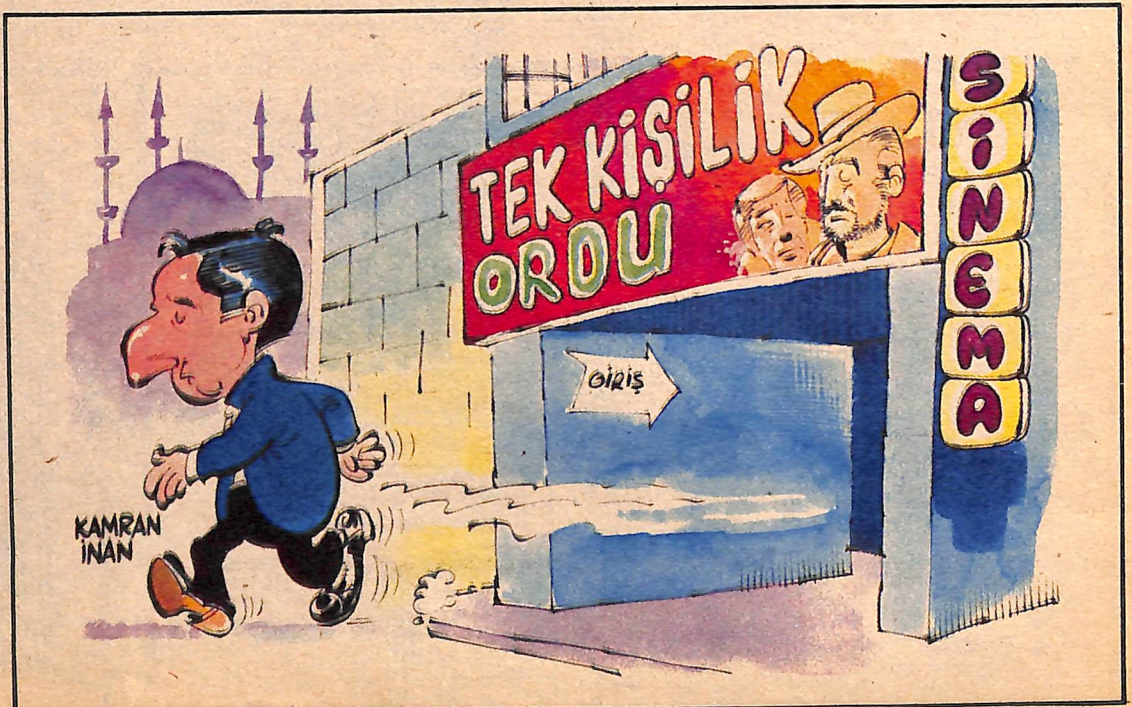
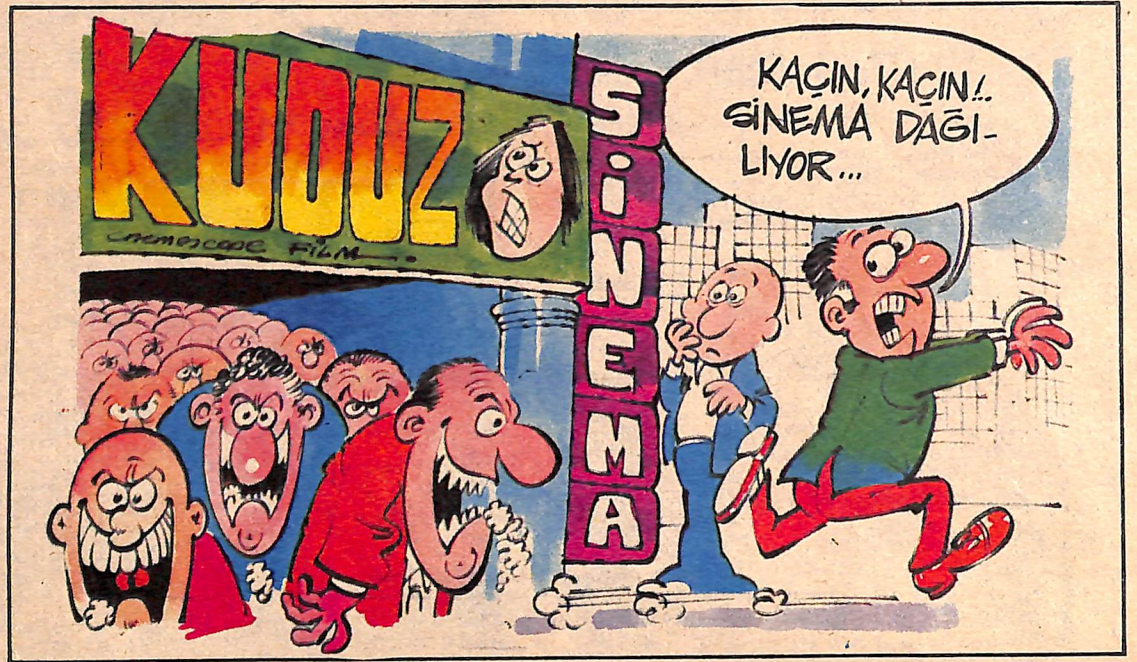
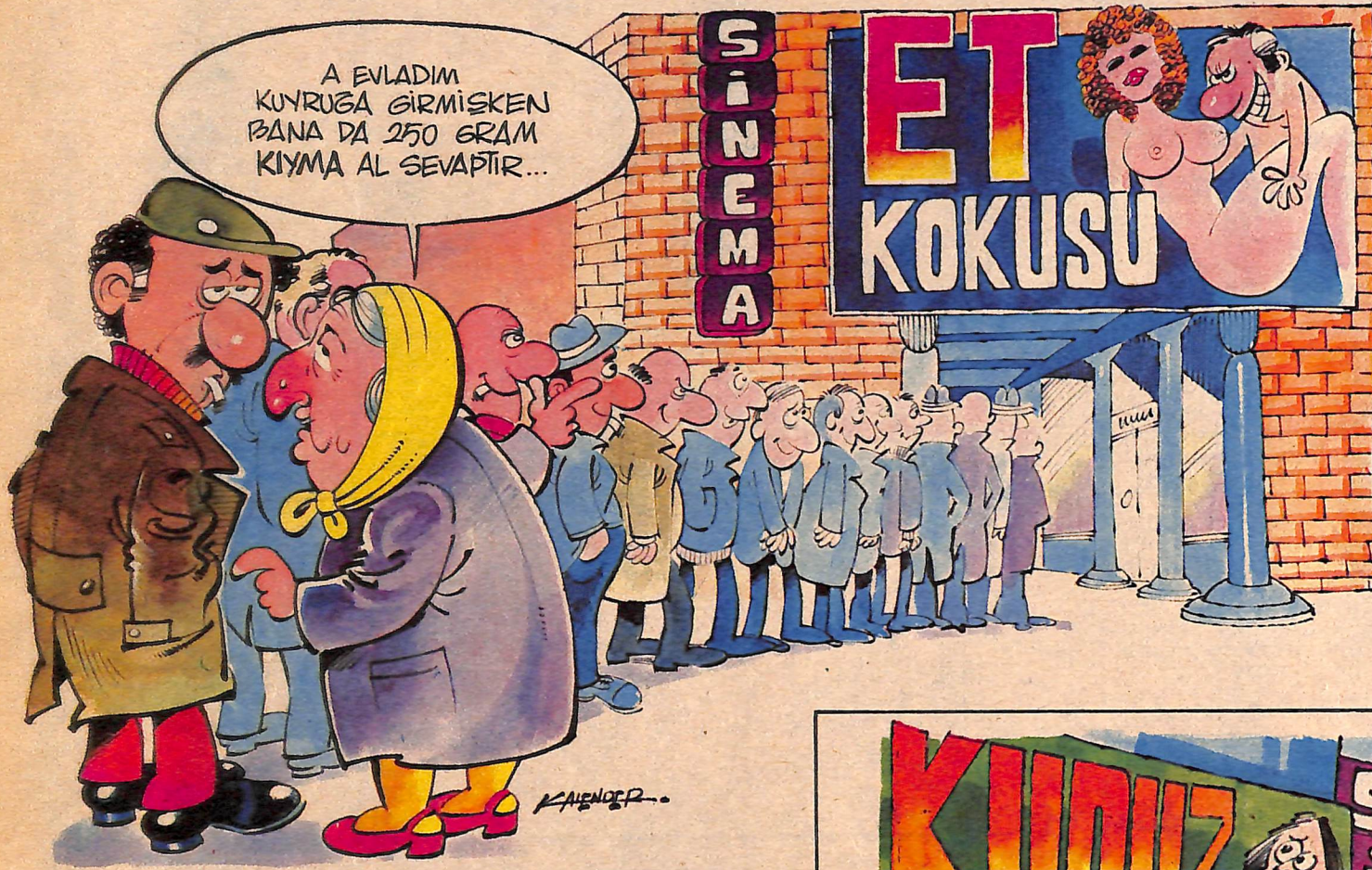
Sizin için
seyrettik

GARGARA Sineması-Beyazıt
ARANAN HEDEF

Orijinal adı "Dum!.. Mort ve pırrı" olan soluk kesici filmin konusu, filmi oynatan sinemanın bulunduğu semtte geçmektedir. Kendini Alain Delon sanan keriz, iş olsun diye rasgele canlı bir hedef seçmektedir. Kısa bir arayıştan sonra kurbanını bulur, tek kurşunla temizleyeceği adamı tam dokuz kurşunla vurur. Boş kovanlar polisin elinde koz, katil ise, her zamanki gibi toz!
Tavsiye ederiz.

PAS Sineması-Harbiye
MUHTEŞEM VURGUNCU

Bir yığın dolap, bir yığın dümen... Yurt dışına kaçırılan para tümen tümen. Bir görkemli köşk, uçsuz bucaksız çiftlik, astığı astık, kestigi kestik bir kâhya... Ve bir yegen... Ulan bu bizim Yahya!.

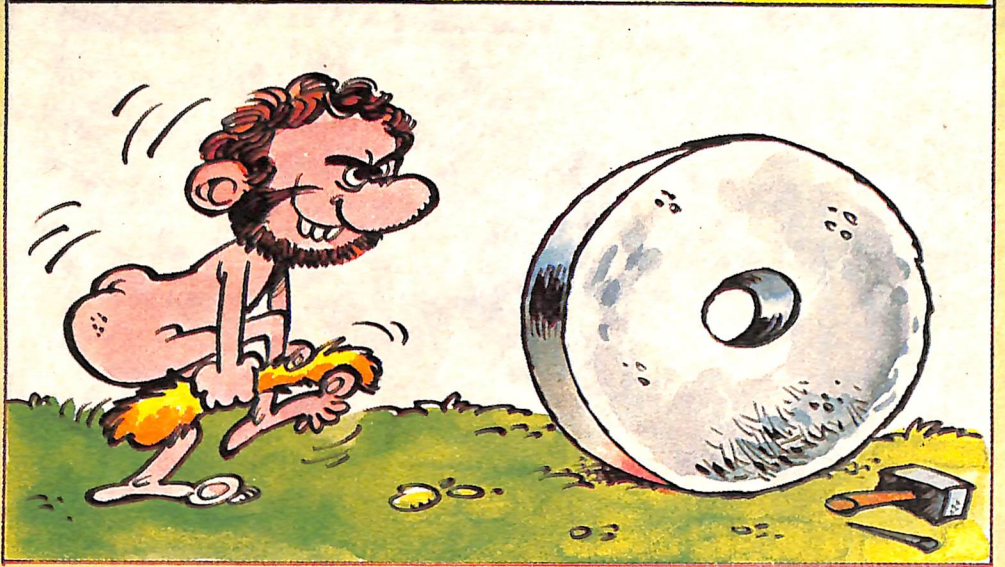
Tekerleğin öyküsü

Yazan ve Çizen:
Sinan GÜRDAGCIK

TEKERLEK, İLK KEZ, KİM OLDUĞU...

VE DE, AMACININ NE OLDUĞU BELLİ OLMAYAN BİRİ TARAFIN-
DAN İCAT EDİLDİ...

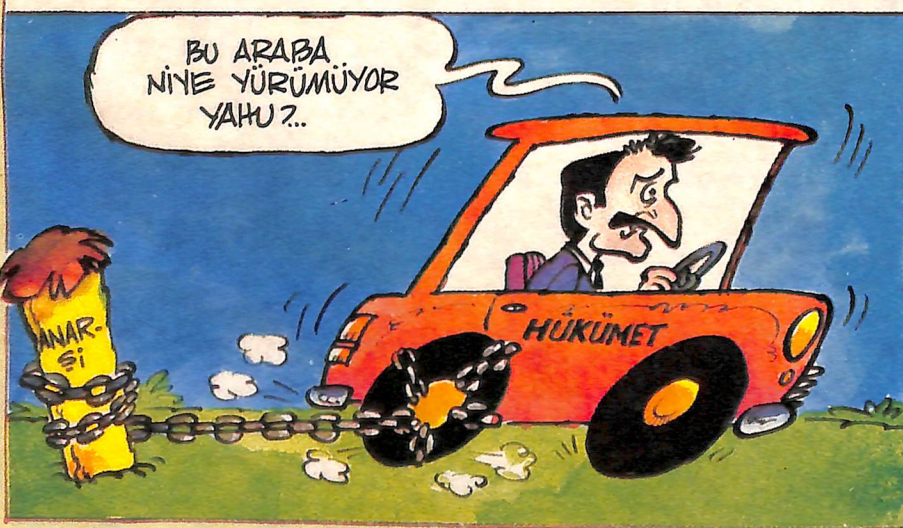
AMA TEKERLEĞİ BÜTÜN DÜNYAYA YAYAN ASURLULAR'LA BA-
SURLULAR OLDU...

TEKERLEK, DAHA SONRA, YÜK VE EŞYA TAŞIMAK İÇİN KULLANILDI..
FAKAT, İNSANLAR AT'I TANIMADIKLARINDAN, BU İŞ HAYLİ GÜÇ OLUYORDU...

ÖNCELERİ GÜÇLÜKLE HAREKET EDEN TEKERLEK ZAMANLA RUL-
MAN FALAN FİLAN GİBİ ŞEYLERİN İCADIYLA ÖYLE HALE GELDİ Kİ, ARA
SIRA ONUN HIZINI YAVAŞLATMAK İÇİN, ZİNCİR TAKMAYA BİLE
BAŞLADILAR...

TEKERLEĞİN ÖYKÜSÜ DE BU İŞTE... KENDİ EKSENİ ETRAFIN-
DA DÖNEN YUVARLAK BİR NESNE... FAKAT HER YUVARLAK ŞEYİ
DE TEKERLEK SANMAYIN. SONRA NE OLUR BİLİYÖR MÜSÜNZÜ?..

Burada gördüğünüz desenler İNTEX'e aittir, taklit edilemez.

Toptan siparişler de kabul edilir.

**Moda öncünüz İNTEX'in
bir yeniliği daha:**

SWEAT-SHIRT

Bu eşsiz hizmeti, kalitesi ve moda öncülüğü ile yine İNTEX bahar ve kış sezonunda da evinize kadar getiriyor...

Bütün posta v.b.masraflar dahil olmak üzere
sadece **249.-TL.**

- % 100 cotton,
- Şardonlanmış,
- Sıhıdır terletmez,
- Kollar ve bel esnemez,
- Reglan takılmış kollar,
- Avrupa emprime baskı,
- Yıkabilir,
- Çekmez, buruşmaz, çift kat lastik.

Arzu ettiğiniz Sweat Shirt'ler için yandaki
kuponu doldurup,

İNTEX
İTFAİYE CADDESİ No.31/3
FATİH-İSTANBUL

adresine gönderiniz.
(Siparişiniz bir hafta içinde elinizde olacaktır.)

Günün Avrupa modasını yansıtan İNTEX-SWEAT-SHIRT'lerinin mavi ve krem renkleri mevcuttur.
Renk tercihinizi kuponda işaretlemeyi unutmayınız.

DESEN NO	ADET	RENK		BEDEN	
		Mavi	Krem	ORTA	BÜYÜK
		☐	☐	☐	☐
		☐	☐	☐	☐
		☐	☐	☐	☐
		☐	☐	☐	☐
		☐	☐	☐	☐
		☐	☐	☐	☐

İşaretlemiş olduğum adet SWEAT-SHIRT'ü adresime
ÖDEMELİ olarak gönderiniz.

Adım ve Soyadım:.....

Adresim:.....

(Önemli Not: Zarf içine para konulmaması rica olunur.)